

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์

A	แทน	กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและไม่ได้ศึกษา ในสถานศึกษา
B	แทน	กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและศึกษาใน สถานศึกษา
C	แทน	กลุ่มเด็กและเยาวชนปกติที่ศึกษาในสถานศึกษา
Y ₁	แทน	ค่านิยมด้านความรับผิดชอบ
Y ₂	แทน	ค่านิยมด้านความซื่อสัตย์
Y ₃	แทน	ค่านิยมด้านการเคารพผู้อาวุโส
Y ₄	แทน	ค่านิยมด้านการประหยัด
Y	แทน	ลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชน
Sex	แทน	เพศ
Age	แทน	อายุ
Income	แทน	รายได้ของครอบครัว
Num	แทน	จำนวนสมาชิกภายในครอบครัว
FEd	แทน	ระดับการศึกษาของบิดา
MEd	แทน	ระดับการศึกษาของมารดา
Fwork	แทน	อาชีพของบิดาเด็กและเยาวชน
Fwork ₁	แทน	เด็กและเยาวชนที่มีบิดาประกอบอาชีพรับราชการหรือ รัฐวิสาหกิจ
Fwork ₂	แทน	เด็กและเยาวชนที่มีบิดาประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวหรือ ค้าขาย

Fwork ₃	แทน	เด็กและเยาวชนที่มีบิดาประกอบอาชีพทำงานบริษัทห้างร้าน
Fwork ₄	แทน	เด็กและเยาวชนที่มีบิดาประกอบอาชีพเกษตรกร
Fwork ₅	แทน	เด็กและเยาวชนที่มีบิดาประกอบอาชีพกรรมกรหรือรับจ้าง
Mwork	แทน	อาชีพของมารดาเด็กและเยาวชน
Mwork ₁	แทน	เด็กและเยาวชนที่มีมารดาประกอบอาชีพรับราชการหรือ รัฐวิสาหกิจ
Mwork ₂	แทน	เด็กและเยาวชนที่มีมารดาประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวหรือ ค้าขาย
Mwork ₃	แทน	เด็กและเยาวชนที่มีมารดาประกอบอาชีพทำงานบริษัท ห้างร้าน
Mwork ₄	แทน	เด็กและเยาวชนที่มีมารดาประกอบอาชีพเกษตรกร
Mwork ₅	แทน	เด็กและเยาวชนที่มีมารดาประกอบอาชีพกรรมกรหรือ รับจ้าง
Home	แทน	เขตที่พักอาศัยของเด็กและเยาวชน
Rele	แทน	ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของเด็กและเยาวชน
Hap	แทน	ระดับความสุขภายในครอบครัวของเด็กและเยาวชน
Sta	แทน	สถานภาพของบิดามารดาของเด็กและเยาวชน
Fri	แทน	ระดับของพฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของเพื่อนสนิทของ เด็กและเยาวชน
Soc ₁	แทน	การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักสนับสนุน
Soc ₂	แทน	การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล
SDC	แทน	สัมประสิทธิ์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกับสมการ

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์

ตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาค่านิยม ระดับค่านิยม และพฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบน

2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยม ระดับค่านิยม พฤติกรรมทางสังคมที่
 เบี่ยงเบนของเพื่อนสนิทและลักษณะของกลุ่มเด็กและเยาวชน

3. ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ค่านิยมของเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมใน
 จังหวัดสงขลา

4. ปัจจัยที่ส่งผลในการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชน

ศึกษาค่านิยม ระดับค่านิยม และพฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบน

การศึกษาค่านิยม และระดับค่านิยมของเด็กและเยาวชนกลุ่มที่เป็นปัญหาทาง
 สังคมครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของค่านิยม ระดับค่านิยม และ
 พฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของเด็กและเยาวชน จำแนกตามลักษณะของเด็ก และ
 เยาวชน 3 กลุ่ม คือ กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและไม่ได้ศึกษาใน
 สถานศึกษา (A) กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและศึกษาในสถานศึกษา
 (B) และกลุ่มเด็กและเยาวชนปกติและศึกษาในสถานศึกษา (C) ดังแสดงในตาราง
 ที่ 6 - 9

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของค่านิยม จำแนกตามลักษณะ
 กลุ่มเด็กและเยาวชน

ค่านิยม	A		B		C		A + B	
	\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S	\bar{X}	S
ความรับผิดชอบ	15.90	3.16	15.21	3.35	15.53	3.43	15.53	3.28
ความซื่อสัตย์	15.67	3.53	15.42	3.28	15.11	3.45	15.54	3.40
การเคารพผู้อื่นอาวุโส	18.72	4.08	17.97	4.26	19.30	4.10	18.32	4.20
การประหยัด	16.84	4.36	16.90	4.44	17.29	4.74	16.87	4.40

จากตารางแสดงว่า ค่านิยมของเด็กและเยาวชนทั้งสามกลุ่มอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างสูงทุกด้าน ($\bar{X} = 15.11$ ถึง 19.30) เมื่อเปรียบเทียบทั้งสามกลุ่มพบว่า เด็กและเยาวชนกลุ่มที่เป็นปัญหาทางสังคม และไม่ได้ศึกษาในสถานศึกษา (A) มีค่านิยมด้านความรับผิดชอบและความซื่อสัตย์สูงกว่าอีกสองกลุ่ม ส่วนกลุ่มเด็กและเยาวชนปกติ (C) มีค่านิยมด้านการเคารพผู้อาวุโส และการประหยัดสูงกว่าอีกสองกลุ่ม และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมกับกลุ่มปกติพบว่า กลุ่มที่เป็นปัญหาทางสังคมมีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านการเคารพผู้อาวุโสและการประหยัดต่ำกว่ากลุ่มปกติเล็กน้อย นอกจากนี้เด็กและเยาวชนทั้งสามกลุ่มมีค่าเฉลี่ย และการกระจายของค่านิยมแต่ละด้านแตกต่างกันไม่มากนัก ซึ่งผู้วิจัยได้ทดสอบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยของเด็กและเยาวชนทั้งสามกลุ่ม (ดังแสดงในตารางที่ 41 - 44)

ตารางที่ 7 ร้อยละของจำนวนเด็กและเยาวชนในแต่ละระดับค่านิยม จำแนกตามลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชน

กลุ่มเด็กและเยาวชน	A	B	C	A+B
ระดับค่านิยม				
ความรับผิดชอบ				
ยังไม่เกิด	32.80	43.90	36.30	38.80
น้อย	12.20	19.40	17.80	16.00
ปานกลาง	24.00	14.50	18.80	18.80
สูง	31.10	22.30	7.10	26.30

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ระดับค่านิยม	กลุ่มเด็กและเยาวชน	A	B	C	A+B
ความซื่อสัตย์	ยังไม่เกิด	35.10	39.90	33.10	37.70
	น้อย	23.30	22.50	25.50	22.90
	ปานกลาง	17.90	17.10	22.00	17.40
	สูง	23.60	20.50	19.40	22.00
การเคารพผู้อาวุโส	ยังไม่เกิด	37.40	36.40	28.90	36.90
	น้อย	8.20	10.10	6.80	9.20
	ปานกลาง	2.70	9.50	5.10	6.40
	สูง	51.70	43.90	59.20	47.50
การประหยัด	ยังไม่เกิด	46.80	39.90	39.80	43.10
	น้อย	13.60	16.50	15.00	15.10
	ปานกลาง	6.40	6.60	4.80	6.60
	สูง	33.20	37.00	40.40	35.30

จากตารางแสดงว่า เด็กและเยาวชนทั้งสามกลุ่ม ส่วนใหญ่มีระดับค่านิยมด้านความรับผิดชอบและความซื่อสัตย์ในระดับยังไม่เกิด ส่วนระดับค่านิยมด้านการเคารพผู้อาวุโสพบว่าทั้งสามกลุ่มมีระดับค่านิยมในระดับสูง ระดับรองลงมาคือระดับยังไม่เกิดค่านิยม นอกจากนี้เด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม ทั้งกลุ่มที่ศึกษา

และไม่ได้ศึกษาในสถานศึกษา ส่วนใหญ่มีระดับค่านิยมด้านการประหยัดในระดับยังไม่เกิด รองลงมาคือระดับสูง ส่วนกลุ่มปกติส่วนใหญ่มีระดับค่านิยมด้านการประหยัดในระดับสูง รองลงมาคือระดับยังไม่เกิดค่านิยม และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มที่เป็นปัญหาทางสังคมและกลุ่มปกติพบว่า กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมมีร้อยละของจำนวนผู้มีค่านิยม ในระดับยังไม่เกิดสูงกว่ากลุ่มเด็กและเยาวชนปกติทุกด้าน

ตารางที่ 8 ร้อยละของจำนวนเด็กและเยาวชนที่มีเพื่อนสนิทที่มีพฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบน จำแนกตามลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชน

กลุ่มเด็กและเยาวชน	A	B	C	A + B
พฤติกรรมของเพื่อนสนิท				
เล่นการพนัน	34.5	36.7	23.2	35.7
ติดสารเสพติด	31.1	13.9	11.1	21.8
สูบบุหรี่	79.4	50.3	37.6	63.7
ดื่มของมึนเมา	55.7	32.7	21.3	43.3
ชอบพกอาวุธ	25.0	10.1	7.6	17.0
นิยมของราคาแพง	22.6	19.1	18.2	20.7
ชอบหนีโรงเรียน	25.3	41.0	26.8	33.8
ชอบแต่งกายตามแฟชั่น	43.2	43.6	42.4	43.5
ชอบเที่ยวตามศูนย์การค้า	32.8	40.8	36.0	37.1
ชอบเที่ยวกลางคืน	63.9	41.9	21.3	52.0
ชอบทะเลาะวิวาท	31.4	24.0	11.5	27.4
ยืมเงินเพื่อนเป็นประจำ	16.9	28.9	28.3	23.4

จากตารางแสดงว่า เด็กและเยาวชนกลุ่มที่เป็นปัญหาทางสังคมจำนวนมากกว่าครึ่งที่มีเพื่อนสนิทที่มีพฤติกรรมทางสังคมที่เป็ยงเบนด้านการสูบบุหรี่ และชอบเที่ยวกลางคืน และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและกลุ่มปกติพบว่า ร้อยละของจำนวนเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมมีเพื่อนสนิทที่มีพฤติกรรมทางสังคมที่เป็ยงเบนทุกด้านสูงกว่ากลุ่มปกติ ยกเว้นด้านการข้มเงินเพื่อนเป็นประจำ นอกจากนี้ยังพบว่าร้อยละของจำนวนเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและไม่ได้ศึกษาในสถานศึกษา มีเพื่อนสนิทที่มีพฤติกรรมทางสังคมที่เป็ยงเบนในด้านต่าง ๆ สูงกว่ากลุ่มที่เป็นปัญหาทางสังคมและศึกษาในสถานศึกษา ยกเว้นด้านเล่นการพนัน หนีโรงเรียน แต่งกายตามแฟชั่น เที่ยวตามศูนย์การค้า และข้มเงินเพื่อนเป็นประจำ



ตารางที่ 9 ร้อยละของจำนวนพฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม
ในและนอกสถานศึกษา

พฤติกรรม	ในสถานศึกษา					นอกสถานศึกษา				
	ระดับของพฤติกรรม					ระดับของพฤติกรรม				
	มี	มาก	ค่อนข้าง มาก	ปานกลาง	น้อย	มี	มาก	ค่อนข้าง มาก	ปานกลาง	น้อย
1. การคิดสารเสพติด										
บุหรี่	92.3	-	18.2	18.2	63.6	33.3	100.0	-	-	-
แอลกอฮอล์	75.0	11.1	-	33.3	55.6	50.0	50.0	-	-	50.0
สารระเหย	46.2	-	-	-	100.0	75.0	-	-	33.0	67.0
ยาฉี	7.7	-	-	-	100.0	33.3	-	-	-	100.0
ยาบ้า	7.7	-	-	-	100.0	75.0	-	-	33.0	67.0
กัญชา	53.8	-	-	16.7	83.3	80.0	-	-	25.0	75.0
เฮโรอีน	7.7	-	-	-	100.0	100.0	20.0	40.0	20.0	20.0
2. ทุจริตในการสอบ	84.6	-	9.1	9.1	81.8	-	-	-	-	-
3. หนีโรงเรียน	92.3	-	8.3	8.3	83.3	-	-	-	-	-
4. ดัดจริต	76.9	-	-	-	100.0	100.0	-	40.0	20.0	40.0
5. ทำร้ายร่างกาย	92.3	-	-	16.7	83.3	80.0	-	-	25.0	75.0
6. ทำลาย										
สาธารณสมบัติ	84.6	9.1	9.1	-	81.8	75.0	-	-	-	100.0
7. ขี้ขลาดกลัว										
ความสงบ	84.6	1.0	1.0	1.0	70.0	50.0	-	50.0	-	50.0
8. รักร่วมเพศ	38.5	-	-	20.0	80.0	50.0	-	-	-	100.0
9. อาชญากรรม										
ทางเพศ	-	-	-	-	-	75.0	-	33.0	-	67.0

จากตารางแสดงว่า เด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและศึกษาในสถานศึกษา ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบน ด้านการสูบบุหรี่ การหนีโรงเรียน ทำร้ายร่างกาย ทจจริตในการสอบ ทำลายสาธารณสมบัติ และขับรถก่อกวนความสงบ ส่วนเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม และไม่ได้ศึกษาในสถานศึกษา ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบน ด้านการติดสารเสพติดชนิดเฮโรอีน และกัญชา การลักขโมย และการทำร้ายร่างกาย เมื่อพิจารณาระดับของพฤติกรรมจะพบว่า เด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมทั้ง 2 กลุ่มมีระดับของพฤติกรรมแต่ละประเภทอยู่ในระดับน้อย

ความสัมพันธ์ระหว่าง ค่านิยม ระดับค่านิยม พฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของเพื่อนสนิท และลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชน

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่าง ค่านิยม ระดับค่านิยม พฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของเพื่อนสนิท และลักษณะกลุ่มเด็ก และเยาวชนแสดงในตารางที่ 10 - 12

ตารางที่ 10 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างค่านิยม

ค่านิยม	ความรับผิดชอบ	ความซื่อสัตย์	การเคารพผู้อื่น	การประหยัด
ความรับผิดชอบ	-	0.14**	0.14**	0.14**
ความซื่อสัตย์		-	0.22**	0.22**
การเคารพผู้อื่น			-	0.33**
การประหยัด				-

จากตารางแสดงว่า ค่านิยมด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ การเคารพ
ผู้อาวุโส และการประหยัด มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01
ทุกด้าน

ตารางที่ 11 ความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับค่านิยม พฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบน
ของเพื่อนสนิท และลักษณะของกลุ่มเด็กและเยาวชน

ตัวแปร	ระดับค่านิยม				ลักษณะ กลุ่ม
	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	
พฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยง เบนของเพื่อนสนิท					
เล่นการพนัน	3.30	4.45	1.93	12.05**	15.43**
ติดสารเสพติด	2.31	2.85	10.21*	7.98*	47.61**
สูบบุหรี่	5.78	1.74	5.84	4.49	112.81**
ดื่มของมึนเมา	7.63	3.08	6.21	11.32*	80.96**
ชอบพกอาวุธ	4.80	2.37	5.61	1.75	44.85**
นิยมของราคาแพง	5.54	5.70	4.50	1.79	2.14
ชอบหนีโรงเรียน	4.11	0.95	3.16	2.63	23.09**
ชอบแต่งกายตามแฟชั่น	10.92*	0.34	1.86	1.59	0.11
ชอบเที่ยวตามศูนย์การค้า	10.57*	1.80	4.41	0.39	4.48
ชอบเที่ยวกลางคืน	4.77	8.02*	16.79**	5.38	113.09**
ชอบทะเลาะวิวาท	0.92	1.01	8.68*	1.07	36.18**
ยืมเงินเพื่อนเป็นประจำ	0.91	7.90*	3.47	1.93	15.06**
ระดับค่านิยม					

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ตัวแปร	ระดับค่านิยม				ลักษณะ กลุ่ม
	Y_1	Y_2	Y_3	Y_4	
ความรับผิดชอบ					23.38**
ความซื่อสัตย์					6.57
การเคารพผู้อาวุโส					26.42**
การประหยัด					6.51

จากตารางแสดงว่า พฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของเพื่อนสนิทมีความสัมพันธ์กับลักษณะของกลุ่มเด็กและเยาวชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทุกด้าน ยกเว้นด้านนิยามของราคาแพง ชอบแต่งกายตามแฟชั่น และชอบเที่ยวตามศูนย์การค้า ระดับค่านิยมด้านความรับผิดชอบต่อเพื่อนสนิทมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของเพื่อนสนิทด้านชอบแต่งกายตามแฟชั่น และชอบเที่ยวตามศูนย์การค้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ระดับค่านิยมด้านความซื่อสัตย์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของเพื่อนสนิทด้านชอบเที่ยวกลางคืนและยืมเงินเพื่อนเป็นประจำ ระดับค่านิยมด้านการเคารพผู้อาวุโส มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของเพื่อนสนิทด้านติดสารเสพติด ชอบเที่ยวกลางคืน ชอบทะเลาะวิวาท ส่วนระดับค่านิยมด้านการประหยัดมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของเพื่อนสนิทด้านเล่นการพนัน ติดสารเสพติดและดื่มของมึนเมาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 12 ร้อยละและความสัมพันธ์ระหว่าง ระดับค่านิยม และพฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของเพื่อนสนิทของ กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม

ระดับค่านิยม	ยังไม่มี เกิด	น้อย	ปานกลาง	สูง	χ^2
พฤติกรรมของเพื่อนสนิท					
ค่านิยมด้านความรับผิดชอบ					
เล่นการพนัน	32.1	44.7	31.4	38.5	6.52
ติดสารเสพติด	20.1	26.2	18.2	24.3	3.14
สูบบุหรี่	60.6	58.3	67.8	68.6	4.98
ดื่มของมึนเมา	38.2	40.8	47.1	49.7	6.49
ชอบพกอาวุธ	14.9	21.4	14.9	18.9	3.03
นิยมของราคาแพง	18.1	27.2	20.7	20.7	3.68
ชอบหนีโรงเรียน	32.5	45.6	26.4	33.7	9.55*
ชอบแต่งกายตามแฟชั่น	44.2	52.4	47.1	34.3	9.82*
ชอบเที่ยวตามศูนย์การค้า	34.5	45.6	35.5	36.7	4.05
ชอบเที่ยวกลางคืน	46.2	54.4	62.0	52.1	8.44*
ชอบทะเลาะวิวาท	25.7	33.0	26.4	27.2	2.05
ยืมเงินเพื่อนเป็นประจำ	22.9	25.2	21.5	24.3	0.55
ค่านิยมด้านความซื่อสัตย์					
เล่นการพนัน	33.1	39.5	35.7	36.2	1.65
ติดสารเสพติด	21.5	26.5	21.4	17.7	3.32
สูบบุหรี่	61.2	66.5	67.0	62.4	1.85
ดื่มของมึนเมา	43.0	46.3	46.4	38.3	2.42

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ระดับค่านิยม	ยังไม่มี เกิด	น้อย	ปานกลาง	สูง	χ^2
พฤติกรรมของเพื่อนสนิท					
ค่านิยมด้านความซื่อสัตย์ (ต่อ)					
ชอบพกอาวุธ	18.6	20.4	12.5	14.2	4.05
นิยมของราคาแพง	18.6	21.1	18.8	25.5	2.93
ชอบหนีโรงเรียน	32.6	34.6	37.5	32.6	0.92
ชอบแต่งกายตามแฟชั่น	42.1	46.9	39.3	45.4	1.90
ชอบเที่ยวตามศูนย์การค้า	37.2	38.1	35.7	36.9	0.16
ชอบเที่ยวกลางคืน	47.9	58.5	55.4	49.6	4.91
ชอบทะเลาะวิวาท	27.7	29.9	29.5	22.7	2.29
ยืมเงินเพื่อนเป็นประจำ	23.6	27.2	22.3	19.9	2.26
ค่านิยมด้านการเคารพผู้อาวุโส					
เล่นการพนัน	36.0	37.3	34.1	35.5	0.12
ติดสารเสพติด	25.4	32.2	7.3	19.1	11.90**
สูบบุหรี่	67.4	50.8	48.8	65.5	9.95*
ดื่มของมึนเมา	46.6	44.1	39.0	41.4	1.79
ชอบพกอาวุธ	18.6	25.4	7.3	15.5	6.64
นิยมของราคาแพง	20.3	27.1	9.8	21.4	4.56
ชอบหนีโรงเรียน	36.0	37.3	41.5	30.6	3.31
ชอบแต่งกายตามแฟชั่น	44.1	44.1	34.1	44.4	1.60
ชอบเที่ยวตามศูนย์การค้า	40.3	37.3	41.5	34.2	2.42

ตารางที่ 12 (ต่อ)

พฤติกรรมของเพื่อนสนิท	ระดับค่านิยม	ยังไม เกิด	น้อย	ปานกลาง	สูง	χ^2
ค่านิยมด้านการเคารพผู้อื่น (ต่อ)						
ชอบเที่ยวกลางคืน		55.5	59.3	48.8	48.7	3.93
ชอบทะเลาะวิวาท		32.6	25.4	14.6	25.7	7.16
ยืมเงินเพื่อนเป็นประจำ		26.7	23.7	24.4	20.7	2.67
ค่านิยมด้านการประหยัด						
เล่นการพนัน		36.6	39.2	38.1	32.7	1.57
ติดสารเสพติด		25.4	18.6	19.0	19.5	3.55
สูบบุหรี่		69.6	55.7	50.0	62.8	10.30*
ดื่มของมึนเมา		48.2	42.3	26.2	41.2	8.16*
ชอบพกอาวุธ		18.1	13.4	9.5	18.6	3.20
นิยมของราคาแพง		18.5	23.7	26.2	21.2	2.17
ชอบหนีโรงเรียน		34.8	36.1	21.4	34.1	3.22
ชอบแต่งกายตามแฟชั่น		41.7	43.3	52.4	44.2	1.76
ชอบเที่ยวตามศูนย์การค้า		37.3	39.2	38.1	35.8	0.36
ชอบเที่ยวกลางคืน		55.4	48.5	54.8	49.1	2.67
ชอบทะเลาะวิวาท		28.3	26.8	23.8	27.4	0.39
ยืมเงินเพื่อนเป็นประจำ		23.6	24.7	19.0	23.5	0.55

จากตารางแสดงว่า พฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของเพื่อนสนิทด้านชอบ
หนีโรงเรียน ชอบแต่งกายตามแฟชั่น และชอบเที่ยวกลางคืนมีความสัมพันธ์กับระดับ
ค่านิยมด้านความรับผิดชอบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พฤติกรรมด้านติด
สารเสพติดและสูบบุหรี่ มีความสัมพันธ์กับระดับค่านิยมด้านการเคารพผู้อาวุโสอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ พฤติกรรมด้านการสูบบุหรี่
และดื่มของมึนเมาสัมพันธ์กับระดับค่านิยมด้านการประหยัดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่
ระดับ 0.05 นอกจากนี้ยังพบว่า พฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของเพื่อนสนิทด้าน
การสูบบุหรี่ และชอบเที่ยวกลางคืน มีค่าร้อยละของจำนวนเด็กและเยาวชนที่เป็น
ปัญหาทางสังคมสูงที่สุดในทุกด้านและทุกระดับของค่านิยม

ปัจจัยที่ส่งผลต่อค่านิยมของเด็กและเยาวชนกลุ่มที่เป็นปัญหาทางสังคม

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อ ค่านิยมของเด็กและเยาวชนกลุ่มที่เป็นปัญหาทาง
สังคมนั้นผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อสรุปผลและสร้างสมการพยากรณ์ดังนี้

1. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของค่านิยม จำแนกตามปัจจัย
ทางชีวสังคมของเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม ดังแสดงในตารางที่ 13 -
33

2. วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อ ค่านิยมของเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทาง
สังคมและไม่ได้ศึกษาในสถานศึกษา และเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและ
ศึกษาในสถานศึกษา ดังแสดงในตารางที่ 34 และตารางที่ 40 - 41

3. คัดเลือกปัจจัยหรือตัวแปร ที่ส่งผลต่อค่านิยมของเด็กและเยาวชนกลุ่มที่
เป็นปัญหาทางสังคมและไม่ได้ศึกษาในสถานศึกษา และเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหา
ทางสังคมและศึกษาในสถานศึกษา ดังแสดงในตารางที่ 35 - 39 และ ตารางที่

ตารางที่ 13 เปรียบเทียบความแปรปรวนของ ค่านิยมของเด็กและเยาวชนที่เป็น
ปัญหาทางสังคม จำแนกตามปัจจัยทางชีวสังคม

ปัจจัยทางชีวสังคม	ค่านิยม			
	Y_1	Y_2	Y_3	Y_4
อายุ	0.94	1.31	0.48	0.44
พฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของ เพื่อนสนิท	0.24	1.88	0.37	0.29
การศึกษาของบิดา	3.68*	1.63	1.02	1.70
การศึกษาของมารดา	4.45*	0.50	1.49	0.30
อาชีพของบิดา	2.08	0.46	0.97	1.76
อาชีพของมารดา	1.61	0.67	0.96	0.66
รายได้ของครอบครัว	3.81*	0.27	0.65	0.87
จำนวนสมาชิก	0.68	0.08	0.11	0.45
ความสุขที่ได้รับ	0.60	0.24	1.21	1.49
การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักสนับสนุน	1.26	0.03	1.64	0.09
การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล	1.28	0.06	1.07	0.12

จากตารางแสดงว่า ระดับการศึกษาของบิดามารดาและรายได้ของครอบครัวที่ต่างกันของเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม มีความแปรปรวนของค่านิยมด้านความรับผิดชอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่สามารถทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนได้จะต้องทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วย t - test (ดังแสดงในตารางที่ 22) ส่วนปัจจัยด้านอื่น ๆ สามารถทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยได้ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน ดังแสดงในตารางที่ 14 - 21

ตารางที่ 14 วิเคราะห์ความแปรปรวนของค่านิยมด้านความรับผิดชอบของเด็ก และเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม จำแนกตามปัจจัยทางชีวสังคม

ปัจจัยทางชีวสังคม	df	MS _b	MS _w	F
อายุ	2,609	17.45	10.50	1.66
พฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบน ของเพื่อนสนิท	2,639	11.92	10.75	1.11
อาชีพของบิดา	4,585	50.97	10.75	4.74**
อาชีพของมารดา	4,554	59.29	10.58	5.60**
จำนวนสมาชิก	2,634	16.25	10.75	1.51
ความสุขที่ได้รับ	2,636	16.54	10.75	1.54
การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก สนับสนุน	2,602	2.53	11.03	0.23
การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล	2,622	3.91	10.56	0.37

จากตารางแสดงว่า การประกอบอาชีพที่ต่างกันของบิดามารดาของเด็ก และเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม มีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านความรับผิดชอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ต่อ (ดังแสดงในตารางที่ 18) ส่วนปัจจัยที่ต่างกันด้านอื่น ๆ ของเด็ก และเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมมีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านความรับผิดชอบแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 15 วิเคราะห์ความแปรปรวนของค่านิยมด้านความซื่อสัตย์ของเด็กและ
เยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม จำแนกตามปัจจัยทางชีวสังคม

ปัจจัยทางชีวสังคม	df	MS _b	MS _w	F
อายุ	2,609	8.84	11.54	0.77
พฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของเพื่อนสนิท	2,639	17.14	11.53	1.49
การศึกษาของบิดา	2,628	20.15	11.51	1.75
การศึกษาของมารดา	2,627	46.36	11.51	4.03*
อาชีพของบิดา	4,585	10.19	11.50	0.89
อาชีพของมารดา	4,554	26.37	11.13	2.37
รายได้ของครอบครัว	2,626	23.70	11.47	2.07
จำนวนสมาชิก	2,634	12.09	11.50	1.05
ความสุขที่ได้รับ	2,636	7.72	11.51	0.67
การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักสนับสนุน	2,602	5.23	11.66	0.45
การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล	2,622	19.66	11.48	1.71

จากตารางแสดงว่า ระดับการศึกษาที่ต่างกันของมารดาเด็กและเยาวชน
ที่เป็นปัญหาทางสังคมมีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านความซื่อสัตย์ แตกต่างกันอย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ต่อ
(ดังแสดงในตารางที่ 19) ส่วนปัจจัยที่ต่างกันด้านอื่น ๆ ของเด็กและเยาวชนที่เป็น
ปัญหาทางสังคม มีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านความซื่อสัตย์แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญ
ทางสถิติ

ตารางที่ 16 วิเคราะห์ความแปรปรวนของค่านิยมด้านการเคารพผู้อาวุโสของเด็ก และเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม จำแนกตามปัจจัยชีวทางสังคม

ปัจจัยทางชีวสังคม	df	MS _b	MS _w	F
อายุ	2,606	17.89	17.44	1.03
พฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของเพื่อนสนิท	2,636	19.80	17.62	1.12
การศึกษาของบิดา	2,625	40.68	17.57	2.32
การศึกษาของมารดา	2,624	53.87	17.44	3.09*
อาชีพของบิดา	4,583	18.14	17.56	1.03
อาชีพของมารดา	4,551	23.77	17.50	2.36
รายได้ของครอบครัว	2,624	27.79	17.44	1.59
จำนวนสมาชิก	2,631	3.46	17.60	0.20
ความสุขที่ได้รับ	2,633	18.42	17.66	1.04
การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักสนับสนุน	2,600	14.57	17.65	0.83
การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล	2,620	145.35	17.13	8.48**

จากตารางแสดงว่า ระดับการศึกษาของมารดา และการได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลที่ต่างกันของเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม มีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านการเคารพผู้อาวุโสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ จึงทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ (ดังแสดงในตารางที่ 20) ส่วนปัจจัยที่แตกต่างกันด้านอื่น ๆ ของเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม มีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านการเคารพผู้อาวุโสแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 17 วิเคราะห์ความแปรปรวนของค่านิยม ด้านการประหยัดของเด็กและ
 เยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม จำแนกตามปัจจัยทางชีวสังคม

ปัจจัยทางชีวสังคม	df	MS _B	MS _V	F
อายุ	2,607	13.10	19.69	0.67
พฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของเพื่อนสนิท	2,637	3.44	19.38	0.18
การศึกษาของบิดา	2,626	24.59	19.15	1.28
การศึกษาของมารดา	2,625	39.42	19.10	2.06
อาชีพของบิดา	4,584	31.95	19.43	1.64
อาชีพของมารดา	4,552	2.40	19.65	0.12
รายได้ของครอบครัว	2,625	24.58	19.29	1.27
จำนวนสมาชิก	2,632	9.03	19.50	0.46
ความสุขที่ได้รับ	2,634	9.93	19.27	0.52
การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักสนับสนุน	2,601	9.41	19.43	0.48
การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล	2,621	100.61	19.03	5.29**

จากตารางแสดงว่า เด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม และการได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลในระดับที่ต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านการประหยัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 จึงทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ (ดังแสดงในตารางที่ 21) ส่วนสถานภาพที่ต่างกันด้านอื่นๆ ของเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมมีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านการประหยัดแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 18 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านความรับผิดชอบของเด็กและ
เยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม จำแนกตามอาชีพของบิดามารดา

ปัจจัย	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย				
	1	3	2	4	5
อาชีพของบิดา					
(1) รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ($\bar{X} = 14.56$)	-	0.11	0.84	1.13	1.77*
(3) ทำงานบริษัท ห้างร้าน ($\bar{X} = 14.67$)		-	0.73	1.02	1.66
(2) ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย ($\bar{X} = 15.40$)			-	0.29	0.93
(4) เกษตรกร ($\bar{X} = 15.69$)				-	0.64
(5) กรรมกร/รับจ้าง ($\bar{X} = 16.33$)					-
อาชีพมารดา					
(1) รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ($\bar{X} = 13.93$)	-	1.45	1.52	1.76*	2.57*
(2) ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย ($\bar{X} = 15.43$)			-	0.07	0.31
(3) ทำงานบริษัท ห้างร้าน ($\bar{X} = 15.50$)				-	0.24
(4) เกษตรกร ($\bar{X} = 15.74$)					-
(5) กรรมกร/รับจ้าง ($\bar{X} = 16.55$)					-

จากตารางแสดงว่า เด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม ที่บิดามารดาประกอบอาชีพกรรมกรหรือรับจ้าง มีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านความรับผิดชอบแตกต่างจากเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมที่บิดามารดาประกอบอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเด็กและเยาวชนที่มีบิดามารดาประกอบอาชีพกรรมกรหรือรับจ้าง มีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านความรับผิดชอบสูงกว่า นอกจากนี้เด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมที่มีมารดาประกอบอาชีพเกษตรกร มีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านความรับผิดชอบแตกต่างจากเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทาง

สังคมและมีมารดาประกอบอาชีพรับราชการ หรือรัฐวิสาหกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและมารดาประกอบอาชีพเกษตรกรรมมีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านความรับผิดชอบสูงกว่า

ตารางที่ 19 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านความซื่อสัตย์ของเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม จำแนกตามระดับการศึกษาของมารดา

ระดับการศึกษาของมารดา	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย		
	3	2	1
(3) สูงกว่าประถมศึกษา ($\bar{X} = 14.93$)	-	0.67	1.10**
(2) ประถมศึกษา ($\bar{X} = 15.60$)		-	0.43
(1) ต่ำกว่าประถมศึกษา ($\bar{X} = 16.03$)			-

จากตารางแสดงว่า เด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม และมารดามีการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษา มีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านความซื่อสัตย์แตกต่างจากเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม และมารดามีการศึกษาสูงกว่าประถมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและมารดามีการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา มีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านความซื่อสัตย์สูงกว่า

ตารางที่ 20 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านการเคารพผู้อาวุโสของเด็กและ
เยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม จำแนกตามระดับการศึกษาของมารดา
และการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล

ปัจจัย	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย		
	1	2	3
การศึกษาของมารดา			
(3) สูงกว่าประถมศึกษา ($\bar{X} = 17.61$)	-	0.86	0.99*
(1) ต่ำกว่าประถมศึกษา ($\bar{X} = 18.47$)	-	-	0.13
(2) ประถมศึกษา ($\bar{X} = 18.60$)	-	-	-
การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล			
(1) ใช้เหตุผลน้อย ($\bar{X} = 17.55$)	-	1.07*	1.66*
(2) ใช้เหตุผลปานกลาง ($\bar{X} = 18.62$)	-	-	0.59
(3) ใช้เหตุผลมาก ($\bar{X} = 19.21$)	-	-	-

จากตารางแสดงว่า เด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม และมารดา
มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านการเคารพผู้อาวุโส แตก
ต่างจากเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม และมารดาที่มีการศึกษาสูงกว่าประถม
ศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ยังพบว่าเด็กและเยาวชนที่
เป็นปัญหาทางสังคมและได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล ในระดับมากและระดับ
ปานกลางมีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านการเคารพผู้อาวุโสแตกต่างจากเด็กและเยาวชน
ที่เป็นปัญหาทางสังคม และได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลในระดับน้อยหรือต่ำ
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม
และได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลในระดับปานกลาง และระดับมากมีค่าเฉลี่ย

ของค่านิยมด้านการเคารพผู้อาวุโสสูงกว่าเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลในระดับน้อย

ตารางที่ 21 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านการประหยัดของเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม จำแนกตามสภาพการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล

การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล		ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย		
		1	2	3
(1) ใช้เหตุผลน้อย ($\bar{X} = 16.18$)		-	0.99	1.35*
(2) ใช้เหตุผลปานกลาง ($\bar{X} = 17.17$)			-	0.36
(3) ใช้เหตุผลมาก ($\bar{X} = 17.53$)				-

จากตารางแสดงว่า เด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม และได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านการประหยัดแตกต่างจากเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลในระดับน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านการประหยัดสูงกว่า เด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลในระดับน้อย

ตารางที่ 22 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านความรับผิดชอบของเด็กและ
 เยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม จำแนกตามการศึกษาของบิดา
 มารดาและรายได้ของครอบครัว

ปัจจัย	N	\bar{X}	S	t
การศึกษาของบิดา				
- ต่ำกว่าประถมศึกษา	115	16.06	2.83	0.85
ประถมศึกษา	307	15.77	3.20	
- ต่ำกว่าประถมศึกษา	115	16.06	2.83	3.28**
สูงกว่าประถมศึกษา	209	14.88	3.54	
- ประถมศึกษา	307	15.77	3.20	2.98**
สูงกว่าประถมศึกษา	209	14.88	3.54	
การศึกษาของมารดา				
- ต่ำกว่าประถมศึกษา	137	16.16	2.83	1.56
ประถมศึกษา	335	15.67	3.22	
- ต่ำกว่าประถมศึกษา	137	16.16	2.83	3.87**
สูงกว่าประถมศึกษา	158	14.70	3.63	
- ประถมศึกษา	335	15.67	3.22	2.98**
สูงกว่าประถมศึกษา	158	14.70	3.63	
รายได้ของครอบครัว				
- ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	292	15.92	3.02	2.10*
5,001 - 10,000 บาท	164	15.27	3.34	
- ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	292	15.92	3.02	2.54*
สูงกว่า 10,000 บาท	173	15.09	3.63	

ตารางที่ 22 (ต่อ)

ปัจจัย	N	X	S	t
รายได้ของครอบครัว (ต่อ)				
- 5,001 - 10,000 บาท	164	15.27	3.34	0.49
สูงกว่า 10,000 บาท	173	15.09	3.63	

จากตารางแสดงว่า เด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและบิดามารดามีการศึกษาในระดับประถมศึกษาและระดับต่ำกว่าประถมศึกษา มีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านความรับผิดชอบแตกต่างจาก เด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม และบิดามารดามีการศึกษาสูงกว่าประถมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม และบิดามารดามีการศึกษาระดับประถมศึกษาและระดับต่ำกว่าประถมศึกษา มีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านความรับผิดชอบสูงกว่า นอกจากนี้ยังพบว่า เด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม และรายได้ของครอบครัวอยู่ในระดับต่ำ (ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท) มีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านความรับผิดชอบแตกต่างจากเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม และรายได้ของครอบครัวอยู่ในระดับปานกลางและรายได้ระดับสูง (5,001 บาท - 10,000 บาท และสูงกว่า 10,000 บาท) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและรายได้ของครอบครัวอยู่ในระดับต่ำมีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านความรับผิดชอบสูงกว่า

ตารางที่ 23 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของค่านิยมของเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม จำแนกตามปัจจัยทางชีวสังคม

ปัจจัยทางชีวสังคม	N	\bar{X}	S	t
ค่านิยมด้านความรับผิดชอบ				
เพศ				
ชาย	486	15.59	3.27	0.77
หญิง	156	15.35	3.32	
ที่พักอาศัย				
ในเขต ฯ	253	15.71	3.22	-0.47
นอกเขต ฯ	235	15.84	3.15	
ความสัมพันธ์ในครอบครัว				
รักใคร่กลมเกลียวกัน	458	15.45	3.24	-1.29
ไม่รักใคร่กลมเกลียวกัน	171	15.82	3.39	
สถานภาพของบิดามารดา				
อยู่ด้วยกัน	446	15.52	3.29	-0.33
แยกกันอยู่	190	15.61	3.24	
ค่านิยมด้านความซื่อสัตย์				
เพศ				
ชาย	486	15.50	3.29	-0.41
หญิง	156	15.64	3.73	
ที่พักอาศัย				
ในเขต ฯ	253	15.78	3.32	0.52
นอกเขต ฯ	235	15.62	3.38	

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ปัจจัยทางชีวสังคม	N	\bar{X}	S	t
ความสัมพันธ์ในครอบครัว				
รักใคร่กลมเกลียวกัน	458	15.62	3.33	0.81
ไม่รักใคร่กลมเกลียวกัน	171	15.37	3.53	
สถานภาพของบิดามารดา				
อยู่ด้วยกัน	446	15.48	3.39	-0.69
แยกกันอยู่	190	15.68	3.40	
ค่านิยมด้านการเคารพผู้อาวุโส				
เพศ				
ชาย	484	18.25	4.11	-0.81
หญิง	155	18.56	4.48	
ที่พักอาศัย				
ในเขต ฯ	251	18.35	4.15	-0.23
นอกเขต ฯ	235	18.43	3.96	
ความสัมพันธ์ในครอบครัว				
รักใคร่กลมเกลียวกัน	456	18.44	4.16	0.96
ไม่รักใคร่กลมเกลียวกัน	171	18.08	4.34	
สถานภาพของบิดามารดา				
อยู่ด้วยกัน	444	18.27	4.29	-0.65
แยกกันอยู่	189	15.51	4.02	

ตารางที่ 23 (ต่อ)

ปัจจัยทางชีวสังคม	N	\bar{X}	S	t
ค่านิยมด้านการประหยัด				
เพศ				
ชาย	486	16.81	4.44	-0.65
หญิง	154	17.07	4.25	
ที่พักอาศัย				
ในเขต ฯ	251	17.27	4.33	1.94
นอกเขต ฯ	235	16.51	4.36	
ความสัมพันธ์ในครอบครัว				
รักใคร่กลมเกลียวกัน	458	16.91	4.37	-0.02
ไม่รักใคร่กลมเกลียวกัน	170	16.92	4.43	
สถานภาพของบิดามารดา				
อยู่ด้วยกัน	444	16.79	4.31	-0.97
แยกกันอยู่	190	17.16	4.57	

จากตารางแสดงว่า เด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและมีปัจจัยทางชีวสังคมที่แตกต่างกันด้านเพศ เขตที่พักอาศัย ความสัมพันธ์ในครอบครัวและสถานภาพของบิดามารดา มีค่าเฉลี่ยของค่านิยมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 24 เปรียบเทียบความแปรปรวนของค่านิยมของเด็กและเยาวชนจำแนกตามปัจจัยทางชีวสังคม

ปัจจัยทางชีวสังคม	ค่านิยม			
	Y_1	Y_2	Y_3	Y_4
อายุ	0.64	1.76	0.44	1.01
พฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบน ของเพื่อนสนิท	0.15	2.36	0.13	0.17
การศึกษาของบิดา	1.81	1.21	0.21	2.68
การศึกษาของมารดา	2.43	0.04	0.87	0.35
อาชีพของบิดา	0.57	0.55	0.88	2.67*
อาชีพของมารดา	0.50	0.07	0.74	0.43
รายได้ของครอบครัว	1.74	0.27	1.13	0.70
จำนวนสมาชิก	0.46	1.00	0.62	0.35
ความสุขที่ได้รับ	0.70	0.18	1.67	1.17
การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก สนับสนุน	1.06	0.33	1.60	0.04
การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล	1.43	0.01	0.64	1.10

จากตารางแสดงว่า เด็กและเยาวชนที่บิดาประกอบอาชีพแตกต่างกันมีความแปรปรวนของค่านิยมด้านการประหยัด แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงไม่สามารถทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนได้ต้องทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วย t - test (ดังแสดงในตารางที่ 32) ส่วนปัจจัยทางชีวสังคมที่แตกต่างด้านอื่น ๆ พบว่า มีความแปรปรวนของ

ค่านิยมทุกด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ สามารถทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนได้ (ดังแสดงในตารางที่ 25 - 29)

ตารางที่ 25 วิเคราะห์ความแปรปรวนของค่านิยมด้านความรับผิดชอบของเด็กและเยาวชน จำแนกตามปัจจัยทางชีวสังคม

ปัจจัยทางชีวสังคม	df	MS _b	MS _w	F
อายุ	2,907	29.06	10.84	2.68
พฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของเพื่อนสนิท	2,953	20.72	11.05	1.87
การศึกษาของบิดา	2,939	25.62	11.07	2.31
การศึกษาของมารดา	2,939	41.55	11.05	3.76*
อาชีพของบิดา	4,883	42.62	11.16	3.82**
อาชีพของมารดา	4,831	42.56	11.02	3.86**
รายได้ของครอบครัว	2,934	30.52	11.16	2.74
จำนวนสมาชิก	2,947	8.16	11.10	0.74
ความสุขที่ได้รับ	2,949	17.55	11.08	1.58
การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักสนับสนุน	2,902	3.99	11.29	0.35
การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล	2,930	4.46	10.99	0.41

จากตารางแสดงว่าเด็กและเยาวชนที่ระดับการศึกษาของมารดาและอาชีพของบิดามารดาต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านความรับผิดชอบแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับจึงทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ต่อ (ดังแสดงในตารางที่ 25) ส่วนปัจจัยทางชีวสังคมด้านอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านความรับผิดชอบแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 26 วิเคราะห์ความแปรปรวนของค่านิยมด้านความซื่อสัตย์ของเด็กและ
เยาวชนจำแนกตามปัจจัยทางชีวสังคม

ปัจจัยทางชีวสังคม	df	MS _b	MS _w	F
อายุ	2,907	16.87	11.76	1.44
พฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของเพื่อนสนิท	2,953	22.71	11.67	1.95
การศึกษาของบิดา	2,939	13.33	11.63	1.15
การศึกษาของมารดา	2,939	21.25	11.70	1.82
อาชีพของบิดา	4,863	14.98	11.54	1.30
อาชีพของมารดา	4,831	22.34	11.27	1.98
รายได้ของครอบครัว	2,934	28.22	11.63	2.43
จำนวนสมาชิก	2,947	19.84	11.65	1.70
ความสุขที่ได้รับ	2,949	6.07	11.66	0.52
การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักสนับสนุน	2,902	23.27	11.68	1.99
การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล	2,930	14.29	11.70	1.22

จากตารางแสดงว่า เด็กและเยาวชนที่มีปัจจัยทางชีวสังคมด้านสถานภาพ
ส่วนตัวและครอบครัวที่แตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านความซื่อสัตย์แตกต่างกัน
อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 27 วิเคราะห์ความแปรปรวนของค่านิยมด้านการเคารพผู้อาวุโสของเด็ก และเยาวชน จำแนกตามปัจจัยทางชีวสังคม

ปัจจัยทางชีวสังคม	df	MS _u	MS _v	F
อายุ	2,900	15.60	17.29	0.90
พฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของเพื่อนสนิท	2,946	82.31	17.40	4.73**
การศึกษาของบิดา	2,932	34.34	17.52	1.96
การศึกษาของมารดา	2,932	71.50	17.40	4.11*
อาชีพของบิดา	4,877	31.92	17.31	1.84
อาชีพของมารดา	2,825	23.24	17.62	1.31
รายได้ของครอบครัว	2,928	31.95	17.42	1.83
จำนวนสมาชิก	2,940	7.36	17.52	0.42
ความสุขที่ได้รับ	2,942	25.16	17.48	1.44
การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักสนับสนุน	2,896	47.85	17.28	2.77
การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล	2,924	226.15	16.96	13.33**

จากตารางแสดงว่า เด็กและเยาวชนที่มีปัจจัยทางชีวสังคมที่แตกต่างกันในด้านระดับการศึกษาของมารดา การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล และพฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของเพื่อนสนิทมีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านการเคารพผู้อาวุโสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับจึงทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ต่อ (ดังแสดงในตารางที่ 26) ส่วนปัจจัยทางชีวสังคมด้านอื่น ๆ มีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านการเคารพผู้อาวุโส แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 28 วิเคราะห์ความแปรปรวนของค่านิยมด้านการประหยัคของเด็กและ
เยาวชน จำแนกตามปัจจัยทางชีวสังคม

ปัจจัยทางชีวสังคม	df	MS _b	MS _w	F
อายุ	2,905	66.50	20.47	3.25*
พฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของเพื่อนสนิท	2,951	81.01	20.23	4.00*
การศึกษาของบิดา	2,937	10.52	20.26	0.52
การศึกษาของมารดา	2,937	29.51	20.22	1.46
อาชีพของมารดา	4,829	17.93	20.62	0.87
รายได้ของครอบครัว	2,933	32.08	20.30	1.58
จำนวนสมาชิก	2,945	7.37	20.51	0.36
ความสุขที่ได้รับ	2,947	5.84	20.33	0.29
การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักสนับสนุน	2,901	40.02	20.34	1.97
การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล	2,929	219.72	19.93	11.03**

จากตารางแสดงว่า เด็กและเยาวชนที่มีอายุ พฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของเพื่อนสนิท และระดับการได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล ที่แตกต่างกัน มีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านการประหยัค แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ จึงทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ต่อ (ดังแสดงในตารางที่ 31)

ตารางที่ 29 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านความรับผิดชอบต่อเด็กและ
เยาวชน จำแนกตามปัจจัยทางชีวสังคม

ปัจจัยทางชีวสังคม	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย				
	3	2	1		
การศึกษาของมารดา					
(3) สูงกว่าประถมศึกษา ($\bar{X} = 15.15$)	-	0.41	0.90*		
(2) ประถมศึกษา ($\bar{X} = 15.56$)		-	0.49		
(1) ต่ำกว่าประถมศึกษา ($\bar{X} = 16.05$)			-		
อาชีพของบิดา					
(3) ทำงานบริษัท ห้างร้าน ($\bar{X} = 14.60$)	-	0.44	0.77	1.04	1.64*
(1) รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ($\bar{X} = 15.04$)		-	0.33	0.60	1.20*
(2) ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย ($\bar{X} = 15.37$)			-	0.27	0.87
(4) เกษตรกร ($\bar{X} = 15.64$)				-	0.60
(5) กรรมกร/รับจ้าง ($\bar{X} = 16.24$)					-
อาชีพมารดา					
(1) รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ($\bar{X} = 14.85$)	-	0.41	0.51	0.91	1.57*
(3) ทำงานบริษัท ห้างร้าน ($\bar{X} = 15.26$)		-	0.10	0.50	1.16
(2) ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย ($\bar{X} = 15.36$)			-	0.40	1.06*
(4) เกษตรกร ($\bar{X} = 15.76$)				-	0.66
(5) กรรมกร/รับจ้าง ($\bar{X} = 16.42$)					-

จากตารางแสดงว่า เด็กและเยาวชนที่มารดามีการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษา มีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านความรับผิดชอบแตกต่างจากเด็กและเยาวชนที่มารดา มีระดับการศึกษาสูงกว่าประถมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เด็กและเยาวชนที่บิดามารดาประกอบอาชีพกรรมกรหรือรับจ้าง มีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านความรับผิดชอบแตกต่างจากเด็กและเยาวชน ที่บิดามารดาประกอบอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เด็กและเยาวชนที่มารดาประกอบอาชีพกรรมกรหรือรับจ้างมีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านความรับผิดชอบ แตกต่างจากเด็กเยาวชนที่มารดาประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว หรือค้าขายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเด็กและเยาวชนที่มารดามีการศึกษาระดับต่ำกว่าประถมศึกษา และมารดามีอาชีพกรรมกรหรือรับจ้าง มีค่าเฉลี่ยค่านิยมด้านความรับผิดชอบสูงกว่าเด็กและเยาวชนที่มารดามีการศึกษาระดับสูงกว่าประถมศึกษา เด็กและเยาวชนที่บิดามารดาประกอบอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ และเด็กและเยาวชนที่มารดาประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวหรือค้าขาย

ตารางที่ 30 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านการเคารพผู้อาวุโสของเด็กและ
เยาวชนจำแนกตามปัจจัยทางชีวสังคม

ปัจจัยทางชีวสังคม	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย		
	3	2	1
พฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของเพื่อนสนิท			
(3) เบี่ยงเบนมาก ($\bar{X} = 17.94$)	-	0.77	1.06*
(2) เบี่ยงเบนปานกลาง ($\bar{X} = 18.71$)		-	0.29
(1) เบี่ยงเบนน้อย ($\bar{X} = 19.00$)			-
การศึกษาของมารดา			
(3) สูงกว่าประถมศึกษา ($\bar{X} = 18.05$)	-	0.48	0.92*
(1) ต่ำกว่าประถมศึกษา ($\bar{X} = 18.53$)		-	0.44
(2) ประถมศึกษา ($\bar{X} = 18.97$)			-
การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล			
(1) ใช้เหตุผลน้อย ($\bar{X} = 17.70$)		1.08	1.72*
(2) ใช้เหตุผลปานกลาง ($\bar{X} = 18.73$)		-	0.64*
(3) ใช้เหตุผลมาก ($\bar{X} = 19.42$)			-

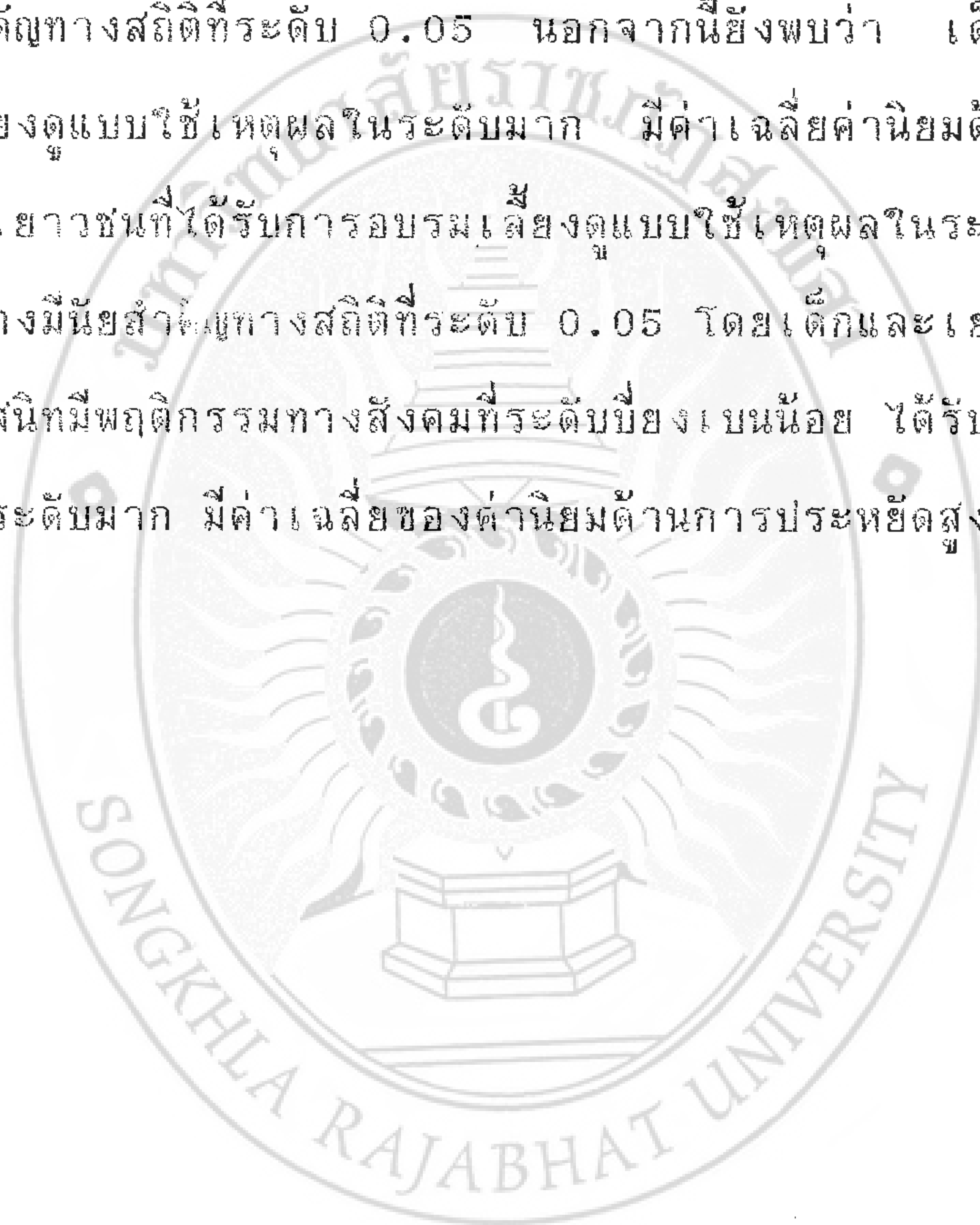
จากตารางแสดงว่า เด็กและเยาวชนที่เพื่อนสนิทมีพฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนน้อยมีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านการเคารพผู้อาวุโสแตกต่างจากเด็กและเยาวชนที่เพื่อนสนิทมีพฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนในระดับมากอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเด็กและเยาวชนที่เพื่อนสนิทมีพฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนน้อย มีค่าเฉลี่ยค่านิยมด้านการเคารพผู้อาวุโสสูงกว่า ส่วนเด็กและเยาวชนที่มารดามีการศึกษาในระดับประถมศึกษา มีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านการเคารพผู้อาวุโสแตกต่างจากเด็กและเยาวชนที่มารดามีการศึกษาสูงกว่าประถมศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ยังพบว่า เด็กและเยาวชนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้
เหตุผลในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านการเคารพผู้อาวุโสแตกต่างจากเด็ก
และเยาวชนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลในระดับปานกลาง และระดับน้อย
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเด็กและเยาวชนที่ได้รับการอบรมเลี้ยง
ดูแบบใช้เหตุผลในระดับมากมีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านการเคารพผู้อาวุโสสูงกว่า

ตารางที่ 31 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านการประหัตของ เด็กและเยาวชน
จำแนกตามปัจจัยทางชีวสังคม

ปัจจัยทางชีวสังคม	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย		
	2	3	1
อายุ			
(2) 18 - 20 ปี ($\bar{X} = 16.48$)	-	0.61	0.90*
(3) 21 - 24 ปี ($\bar{X} = 17.09$)		-	0.29
(1) 15 - 17 ปี ($\bar{X} = 17.38$)			-
พฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของเพื่อนสนิท		2	1
(3) เบี่ยงเบนมาก ($\bar{X} = 16.42$)	-	0.49	1.03*
(2) เบี่ยงเบนปานกลาง ($\bar{X} = 16.91$)		-	0.54
(1) เบี่ยงเบนน้อย ($\bar{X} = 17.45$)			-
การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล	1	2	3
(1) ใช้เหตุผลน้อย ($\bar{X} = 16.08$)	-	0.99	1.70*
(2) ใช้เหตุผลปานกลาง ($\bar{X} = 17.07$)		-	0.71*
(3) ใช้เหตุผลมาก ($\bar{X} = 17.78$)			-

จากตารางแสดงว่า เด็กและเยาวชนที่มีอายุน้อย (15 - 17 ปี) มีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านการประหยัด แตกต่างจากเด็กและเยาวชนที่มีอายุปานกลาง (18-20 ปี) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เด็กและเยาวชนที่เพื่อนสนิทมีพฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านการประหยัด แตกต่างจากเด็กและเยาวชนที่เพื่อนสนิทมีพฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นอกจากนี้ยังพบว่า เด็กและเยาวชนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยค่านิยมด้านการประหยัด ต่างจากเด็กและเยาวชนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลในระดับปานกลาง และระดับน้อยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเด็กและเยาวชนที่อายุระดับปานกลางมีเพื่อนสนิทมีพฤติกรรมทางสังคมที่ระดับเบี่ยงเบนน้อย ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านการประหยัดสูงกว่า



ตารางที่ 32 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านการประหยัดของเด็กและเยาวชน
จำแนกตามอาชีพของบิดา

อาชีพของบิดา	N	\bar{X}	S	t
- รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	195	16.64	4.74	-0.21
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	254	16.73	4.51	
- รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	195	16.64	4.74	2.16*
ทำงานบริษัทห้างร้าน	30	15.30	2.86	
- รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	195	16.64	4.74	-1.09
เกษตรกร	231	17.13	4.39	
- รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	195	16.64	4.74	-2.29*
กรรมกร/รับจ้าง	177	17.76	4.64	
- ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	254	16.73	4.51	2.42*
ทำงานบริษัทห้างร้าน	30	15.30	2.86	
- ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	254	16.73	4.51	-0.97
เกษตรกร	231	17.13	4.39	
- ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	254	16.73	4.51	-2.29*
กรรมกร/รับจ้าง	177	17.76	4.64	
- ทำงานบริษัทห้างร้าน	30	15.30	2.86	-3.06**
เกษตรกร	231	17.13	4.39	
- ทำงานบริษัทห้างร้าน	30	15.30	2.86	-3.92**
กรรมกรรับจ้าง	177	17.76	4.64	
- เกษตรกร	231	17.13	4.39	-1.41
กรรมกร/รับจ้าง	177	17.76	4.64	

จากตารางแสดงว่า เด็กและเยาวชนที่บิดาประกอบอาชีพทำงานบริษัท ห้างร้าน มีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านการประหยัด แตกต่างจากเด็กและเยาวชนที่บิดาประกอบอาชีพรับราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ ธุรกิจส่วนตัวหรือค้าขาย อาชีพเกษตรกร และกรรมกรหรือรับจ้างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ โดยเด็กและเยาวชนที่บิดาประกอบอาชีพทำงานบริษัท ห้างร้าน มีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านการประหยัดต่ำสุด นอกจากนี้ยังพบว่า เด็กและเยาวชนที่บิดาประกอบอาชีพ กรรมกรหรือรับจ้าง มีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านการประหยัด แตกต่างจากเด็กและเยาวชนที่บิดาประกอบอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ และธุรกิจส่วนตัวหรือค้าขาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเด็กและเยาวชนที่บิดาประกอบอาชีพกรรมกรหรือรับจ้างมีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านการประหยัดสูงกว่าและมีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านการประหยัดสูงกว่าทุกอาชีพ

ตารางที่ 33 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของค่านิยมของเด็กและเยาวชน จำแนกตาม ปัจจัยทางชีวสังคม

ปัจจัยทางชีวสังคม	N	\bar{X}	S	t
ค่านิยมด้านความรับผิดชอบ				
เพศ				
ชาย	620	15.70	3.27	2.18*
หญิง	336	15.21	3.41	
ที่พักอาศัย				
ในเขต ฯ	350	15.42	3.19	-1.87
นอกเขต ฯ	373	15.87	3.30	

ตารางที่ 33 (ต่อ)

ปัจจัยทางชีวสังคม	N	\bar{X}	S	t
ความสัมพันธ์ในครอบครัว				
รักใคร่กลมเกลียวกัน	713	15.49	3.29	-0.89
ไม่รักใคร่กลมเกลียวกัน	227	15.71	3.48	
สถานภาพของบิดามารดา				
อยู่ด้วยกัน	712	15.54	3.32	-0.02
แยกกันอยู่	235	15.55	3.34	
ค่านิยมด้านความซื่อสัตย์				
เพศ				
ชาย	620	15.42	3.35	0.22
หญิง	336	15.37	3.56	
ที่พักอาศัย				
ในเขต ฯ	350	15.68	3.31	1.16
นอกเขต ฯ	373	15.39	3.37	
ความสัมพันธ์ในครอบครัว				
รักใคร่กลมเกลียวกัน	713	15.48	3.36	1.36
ไม่รักใคร่กลมเกลียวกัน	227	15.13	3.54	
สถานภาพของบิดามารดา				
อยู่ด้วยกัน	712	15.36	3.38	-0.60
แยกกันอยู่	235	15.51	3.47	

ตารางที่ 33 (ต่อ)

ปัจจัยทางชีวสังคม	N	\bar{X}	S	t
ค่านิยมด้านการเคารพผู้อาวุโส				
เพศ				
ชาย	615	18.37	4.11	-2.78**
หญิง	334	19.16	4.29	
ที่พักอาศัย				
ในเขต ฯ	347	18.56	4.17	-0.67
นอกเขต ฯ	371	18.76	4.00	
ความสัมพันธ์ในครอบครัว				
รักใคร่กลมเกลียวกัน	708	18.77	4.18	1.42
ไม่รักใคร่กลมเกลียวกัน	226	18.31	4.21	
สถานภาพของบิดามารดา				
อยู่ด้วยกัน	707	18.63	4.24	-0.37
แยกกันอยู่	233	18.75	4.03	
ค่านิยมด้านการประหยัด				
เพศ				
ชาย	620	16.69	4.49	-3.00**
หญิง	334	17.60	4.50	
ที่พักอาศัย				
ในเขต ฯ	348	17.22	4.53	1.11
นอกเขต ฯ	373	16.84	4.48	

ตารางที่ 33 (ต่อ)

ปัจจัยทางชีวสังคม	N	\bar{X}	S	t
ความสัมพันธ์ในครอบครัว				
รักใคร่กลมเกลียวกัน	713	17.12	4.50	1.03
ไม่รักใคร่กลมเกลียวกัน	226	16.76	4.50	
สถานภาพของบิดามารดา				
อยู่ด้วยกัน	710	16.97	4.48	-0.69
แยกกันอยู่	235	17.21	4.59	

จากตารางแสดงว่า เด็กและเยาวชนชายและหญิงมีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านความรับผิดชอบ ด้านการเคารพผู้อาวุโส และด้านการประหยัดแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ โดยเด็กและเยาวชนหญิงมีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านการเคารพผู้อาวุโส และการประหยัดสูงกว่าเด็กและเยาวชนชาย นอกจากนี้ยังพบว่า เด็กและเยาวชนชายมีค่านิยมด้านความรับผิดชอบสูงกว่าเด็กและเยาวชนหญิง

ตารางที่ 34 วิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุของปัจจัยทางชีวสังคมของเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม ในการพยากรณ์ค่านิยม

ค่านิยม	R	R ²	SE	F
ความรับผิดชอบ	0.25	0.06	3.22	0.93
ความซื่อสัตย์	0.29	0.09	3.31	1.35
การเคารพผู้อาวุโส	0.32	0.10	3.96	1.58*
การประหยัด	0.28	0.08	4.42	1.21

จากตารางแสดงว่า ปัจจัยทางชีวสังคมด้านสภาพส่วนตัวและครอบครัวของเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมทั้ง 15 ด้าน สามารถพยากรณ์ค่านิยมได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เฉพาะค่านิยมด้านการเคารพผู้อาวุโสเท่านั้น ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุในการพยากรณ์ค่านิยมด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ การเคารพผู้อาวุโส และการประหยัด มีค่าเท่ากับ 0.25, 0.29, 0.32 และ 0.28 ตามลำดับและสามารถพยากรณ์ได้ถูกต้องเพียงร้อยละ 6, 9, 10 และ 8 ตามลำดับ

การคัดเลือกปัจจัยที่ส่งผลและพยากรณ์ค่านิยมแต่ละด้าน ผู้วิจัยได้คัดเลือกปัจจัยด้วยวิธีการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน ดังแสดงในตารางที่ 25 และ นำผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของค่านิยมของเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม เด็กและเยาวชนที่มีปัจจัยที่แตกต่างกันดังแสดงใน ตารางที่ 14-33 ตลอดจนเอกสารและงานวิจัยในบทที่ 2 มาวิเคราะห์ เพื่อคัดเลือกปัจจัยที่ส่งผลต่อค่านิยมดังแสดงผลการวิเคราะห์ใน ตารางที่ 36-39

ตารางที่ 35 วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อค่านิยมของเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมเมื่อผ่านการคัดเลือกด้วยสถิติ

ปัจจัย	b	β	t
ค่านิยมด้านความรับผิดชอบ			
การศึกษาของมารดา	-0.30	-0.12	-2.37*
อาชีพของมารดา			
- กรรมกร/รับจ้าง	1.17	0.13	2.57*
สถานภาพของบิดามารดา			
- บิดา มารดาอยู่ด้วยกัน	-0.69	-0.10	-1.67
- ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเสียชีวิต	-1.10	-0.11	-1.90
ค่าคงที่	16.88		35.81**
		R = 0.21	R ² = 0.04
		SE = 3.16	F = 4.72**
ค่านิยมด้านความซื่อสัตย์			
รายได้ของครอบครัว	-0.25	-0.12	-2.51*
การอบรมเลี้ยงดู			
- แบบให้ความรักสนับสนุน	-0.03	-0.10	-1.65
- แบบใช้เหตุผล	0.06	0.19	3.12**
สถานภาพของบิดามารดา			
- หย่าร้าง	-1.50	-0.10	-2.01*
- ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเสียชีวิต	0.84	0.08	1.67
ค่าคงที่	14.96		17.91**
		R = 0.23	R ² = 0.05
		SE = 3.28	F = 4.65**

ตารางที่ 35 (ต่อ)

ปัจจัย	b	β	t
ค่านิยมด้านการเคารพผู้อาวุโส			
ความสุขที่ได้รับ	-0.60	-0.11	-2.15*
การศึกษาของบิดา	-0.38	-0.13	-2.55*
อาชีพของบิดา			
- ทำงานบริษัทห้างร้าน	-3.18	-0.14	-2.91**
อาชีพมารดา			
- ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	-1.15	-0.14	-2.14*
- เกษตรกร	-1.08	-0.12	-1.80
- กรรมกร/รับจ้าง	-1.18	-0.10	-1.68
การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล	0.08	0.21	4.15**
ค่าคงที่	15.68		11.76**
	R = 0.29	R ² = 0.08	
	SE = 3.89	F = 5.30**	
ค่านิยมด้านการประหยัศ			
ความสัมพันธ์ในครอบครัว	-0.71	-0.10	-2.01*
ที่พักอาศัย	1.21	0.14	2.78**
รายได้ของครอบครัว	-0.24	-0.09	-1.76
อาชีพของบิดา			
- ทำงานบริษัท ห้างร้าน	-2.33	-0.10	-1.96
การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล	0.04	0.10	1.97*
ค่าคงที่	16.55		12.69**
	R = 0.22	R ² = 0.05	
	SE = 4.37	F = 4.22**	

ตารางที่ 36 วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อค่านิยมด้านความรับผิดชอบของเด็กและ
เยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม ภายหลังวิเคราะห์และคัดเลือกปัจจัย

ปัจจัย	b	β	t
รายได้ของครอบครัว	-0.07	-0.03	-0.80
ความสุขที่ได้รับ	-0.16	-0.04	-0.88
อาชีพของบิดา			
- รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	-0.70	-0.08	-1.12
- ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	-0.32	-0.04	-0.56
- ทำงานบริษัท ห้างร้าน	-0.90	-0.05	-1.08
- เกษตรกร	0.07	0.01	0.10
- กรรมกร/รับจ้าง	0.21	0.03	0.34
อาชีพของมารดา			
- รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	-0.63	-0.05	-0.99
- ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	0.40	0.06	0.88
- ทำงานบริษัท ห้างร้าน	0.31	0.01	0.31
- เกษตรกร	0.27	0.03	0.44
- กรรมกร/รับจ้าง	0.99	0.11	1.80
พฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของเพื่อนสนิท	-0.02	-0.02	-0.48
ค่าคงที่	16.14		20.24**
		$R = 0.22$	$R^2 = 0.05$
		$F = 2.29^{**}$	

ตารางที่ 37 วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อค่านิยมด้านความซื่อสัตย์ของเด็กและ
เยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม ภายหลังวิเคราะห์และคัดเลือกปัจจัย

ปัจจัย	b	β	t
รายได้ของครอบครัว	-0.12	-0.06	-1.25
ความสุขที่ได้รับ	-0.37	-0.08	-1.64
อาชีพของมารดา			
- รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	-1.14	-0.09	-1.82
- ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	-0.06	-0.01	-0.14
- ทำงานบริษัท ห้างร้าน	-1.15	-0.05	-1.06
- เกษตรกร	0.31	0.04	0.63
- กรรมกร/รับจ้าง	0.63	-0.07	-1.16
พฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของ เพื่อนสนิท	-0.08	-0.07	-1.63
การอบรมเลี้ยงดู			
- แบบให้ความรักสนับสนุน	-0.03	-0.09	-1.56
- แบบใช้เหตุผล	0.05	0.16	3.09**
ค่าคงที่	16.38		17.82**
		R = 0.22	R ² = 0.05
		F = 2.85**	

ตารางที่ 38 วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อค่านิยมด้านการเคารพผู้อาวุโสของเด็กและ
เยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม ภายหลังจากวิเคราะห์และตัดเลือกปัจจัย

ปัจจัย	b	β	t
รายได้ของครอบครัว	-0.14	-0.05	-1.15
การศึกษาของบิดา	-0.18	-0.06	-1.25
ความสูงที่ได้รับ	-0.57	-0.10	-2.29*
อาชีพของมารดา			
- รัฐบาล/รัฐวิสาหกิจ	-1.88	-0.13	-2.36*
- ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	-1.54	-0.18	-2.87**
- ทำงานบริษัท ห้างร้าน	-0.53	-0.02	-0.40
- เกษตรกร	-1.00	-0.10	-1.68
- กรรมกร/รับจ้าง	1.65	-0.14	-2.55*
พฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของ เพื่อนสนิท	-0.05	-0.04	-0.91
การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล	0.07	0.18	4.12**
ค่าคงที่	19.14		17.30**
		R = 0.25	R ² = 0.06
		F = 3.92**	

ตารางที่ 39 วิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อค่านิยมด้านการประหยัดของเด็กและ
เยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม ภายหลังจากวิเคราะห์และคัดเลือกปัจจัย

ปัจจัย	b	β	t
รายได้ของครอบครัว	-0.22	-0.08	-1.84
ความสุขที่ได้รับ	-0.34	-0.06	-1.28
อาชีพของบิดา			
- รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	0.30	0.03	0.37
- ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	0.02	0.002	0.02
- ทำงานบริษัท ห้างร้าน	-1.07	-0.05	-0.94
- เกษตรกร	0.38	0.04	0.50
- กรรมกร/รับจ้าง	0.91	0.08	1.17
พฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของ เพื่อนสนิท	0.03	0.02	0.42
การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล	0.05	0.13	2.88**
ค่าคงที่	15.67		13.24**
		$R = 0.17$	$R^2 = 0.03$
		$F = 2.03^*$	

จากตารางที่ 36 ถึง 39 แสดงถึงผลของการวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อ
ค่านิยมด้วยกระบวนการทางสถิติ พบว่าปัจจัยด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลเป็น
ปัจจัยที่ส่งผล หรือ พยากรณ์ค่านิยมด้านความซื่อสัตย์ การเคารพผู้อาวุโส และการ
ประหยัดได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและร่วมกับปัจจัยด้านอื่นๆ ในการพยากรณ์ค่านิยม

ด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ การเคารพผู้อาวุโส และการประหยัด โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ 0.21, 0.23, 0.29 และ 0.22 ตามลำดับ และเมื่อทดสอบความสามารถในการพยากรณ์พบว่า สามารถพยากรณ์ค่านิยมทุกด้านได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และเมื่อใช้ผลการวิเคราะห์ทางสถิติ การศึกษาเอกสาร และวิธีการพิจารณาและคัดเลือกปัจจัยที่ส่งผลต่อค่านิยมแต่ละด้านพบว่า ปัจจัยรายได้ของครอบครัว การศึกษาของบิดา ความสุขที่ได้รับ ระดับความเบี่ยงเบนของพฤติกรรมเพื่อนสนิท การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักสนับสนุน และใช้เหตุผล สามารถร่วมกันพยากรณ์ค่านิยมด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ การเคารพผู้อาวุโส และการประหยัดของเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาสังคมได้ร้อยละ 5, 5, 6 และ 3 ตามลำดับ และเมื่อทดสอบความสามารถในการพยากรณ์พบว่า สามารถพยากรณ์ค่านิยมทั้งสี่ด้านได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับโดยมีสมการพยากรณ์ดังนี้

$$\begin{aligned}
 Y_1 = & 16.14 - 0.07 \text{ Income} - 0.16 \text{ Hap} - 0.70 \text{ Fwork}_1 \\
 & - 0.32 \text{ Fwork}_2 - 0.90 \text{ Fwork}_3 + 0.07 \text{ Fwork}_4 \\
 & + 0.21 \text{ Fwork}_5 - 0.63 \text{ Mwork}_1 + 0.40 \text{ Mwork}_2 \\
 & + 0.31 \text{ Mwork}_3 + 0.27 \text{ Mwork}_4 + 0.99 \text{ Mwork}_5 \\
 & - 0.02 \text{ Fri}
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 Y_2 = & 16.38 - 0.12 \text{ Income} - 0.37 \text{ Hap} \\
 & - 1.14 \text{ Mwork}_1 - 0.06 \text{ Mwork}_2 - 1.15 \text{ Mwork}_3 \\
 & + 0.31 \text{ Mwork}_4 - 0.63 \text{ Mwork}_5 - 0.08 \text{ Fri} \\
 & - 0.03 \text{ Soc}_1 + 0.05 \text{ Soc}_2
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 Y_3 = & 19.14 - 0.14 \text{ Income} - 0.18 \text{ FED} - 0.57 \text{ Hap} \\
 & - 1.88 \text{ Mwork}_1 - 1.54 \text{ Mwork}_2 - 0.53 \text{ Mwork}_3 \\
 & - 1.00 \text{ Mwork}_4 - 1.65 \text{ Mwork}_5 - 0.05 \text{ Fri} \\
 & + 0.07 \text{ Soc}_2
 \end{aligned}$$

$$Y_A = 15.67 - 0.22 \text{ Income} - 0.34 \text{ Hap} + 0.30 \text{ Fwork}_1 + 0.02 \text{ Fwork}_2 - 1.07 \text{ Fwork}_3 + 0.38 \text{ Fwork}_4 + 0.91 \text{ Fwork}_5 + 0.03 \text{ Fri} + 0.05 \text{ Soc}_2$$

จากการวิเคราะห์ ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมของเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม ในการพยากรณ์ค่านิยมพบว่ามีความสามารถในการพยากรณ์ได้ในระดับต่ำ ทั้งนี้ อาจเนื่องจากระดับค่านิยมของเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่อยู่ในระดับยังไม่เกิด ดังนั้น ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ปัจจัยในการพยากรณ์ด้วยวิธีการจำแนกประเภท (Discriminant Analysis) ดังแสดงในตารางที่ 40 ถึง 66 และพิจารณาตัดเลือกตัวแปรหรือปัจจัยที่ส่งผล ในการจำแนกประเภทของระดับค่านิยม (ดังแสดงในตารางที่ 67 ถึง 68)

ตารางที่ 40 วิเคราะห์ความสามารถในการจำแนกระดับค่านิยมของเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม

SDC สภาพ	ความรับผิดชอบ		ความซื่อสัตย์		การเคารพฯ		การประหยัด	
	F ₁	F ₂	F ₁	F ₂	F ₁	F ₂	F ₁	F ₂
Sex	-0.003	-0.06	-0.08	0.15	0.05	0.08	0.04	0.24
Age	0.12	0.51	-0.07	0.06	-0.04	-0.06	-0.10	-0.16
Income	0.33	0.11	-0.81	0.02	0.11	-0.10	0.33	-0.45
Num	0.06	0.20	-0.12	-0.04	-0.18	0.19	0.04	0.17
FE _d	0.07	-0.05	-0.09	0.25	0.28	-0.01	-0.20	-0.36
ME _d	0.56	0.05	0.38	0.15	0.01	-0.42	-0.23	-0.33
Fwork ₁	0.17	0.08	0.44	-0.17	0.10	0.53	0.09	0.42

ตารางที่ 40 (ต่อ)

SDC	ความรับผิดชอบ		ความซื่อสัตย์		การเคารพ		การประหยัด	
	F ₁	F ₂	F ₁	F ₂	F ₁	F ₂	F ₁	F ₂
Fwork ₂	0.23	-0.12	0.30	0.01	0.42	0.21	-0.53	0.01
Fwork ₃	0.32	-0.14	0.47	-0.14	0.62	0.27	0.44	0.22
Fwork ₄	0.44	-0.01	0.13	-0.50	-0.16	-0.32	-0.80	0.13
Fwork ₅	0.51	-0.07	0.94	0.07	0.04	0.33	0.59	-0.13
Mwork ₁	-0.56	0.05	-0.32	0.31	-0.21	0.28	0.19	0.47
Mwork ₂	-0.29	0.76	-0.24	-0.11	0.08	-0.57	0.65	0.46
Mwork ₃	-0.30	0.31	0.11	-0.25	0.12	0.28	0.14	-0.18
Mwork ₄	-0.48	0.17	-0.17	0.33	0.59	0.11	1.14	0.14
Mwork ₅	-0.64	0.63	-0.65	0.13	0.36	-0.14	0.66	0.07
Home	-0.43	-0.20	-0.22	-0.12	0.01	-0.23	-0.39	-0.04
Rele	0.16	-0.20	0.04	0.10	0.27	-0.31	0.34	-0.29
Hap	0.09	0.17	0.13	0.33	0.45	0.11	0.27	-0.08
Sta	0.17	0.01	-0.02	-0.15	0.33	0.16	-0.21	0.18
Fri	0.15	-0.23	0.33	0.19	-0.07	0.16	-0.11	0.01
Soc ₁	-0.20	-0.34	-0.03	0.33	-0.21	-0.43	0.03	-0.47
Soc ₂	-0.23	0.04	0.30	-0.91	-0.41	0.49	-0.60	0.63
Eigenvalue	0.12	0.06	0.13	0.07	0.23	0.15	0.22	0.11
Canonical R	0.33	0.23	0.34	0.27	0.43	0.36	0.42	0.32
X ²	41.27	13.61	46.10	17.00	79.70**	32.08	65.31*	23.30

ตารางที่ 41 ประสิทธิภาพในการจำแนกระดับค่านิยมของเด็กและเยาวชนที่เป็น
ปัญหาทางสังคม

ระดับค่านิยม	ร้อยละของการทำนวยระดับค่านิยม			
	น้อย	ปานกลาง	มาก	ทั้งกลุ่ม
ค่านิยมด้านความรับผิดชอบ				46.67
น้อย	(53.30)	25.00	21.70	
ปานกลาง	24.70	(46.90)	28.40	
มาก	21.90	35.10	(43.00)	
ค่านิยมด้านความซื่อสัตย์				49.59
น้อย	(44.60)	24.10	31.30	
ปานกลาง	16.90	(55.40)	27.70	
มาก	20.40	29.60	(50.00)	
ค่านิยมด้านการเคารพ				67.35
น้อย	(59.40)	12.50	28.10	
ปานกลาง	10.50	(73.70)	15.80	
มาก	18.60	13.40	(68.00)	
ค่านิยมด้านการประหยัด				58.95
น้อย	(60.00)	16.70	23.30	
ปานกลาง	13.60	68.20	18.20	
มาก	21.80	21.10	(57.10)	

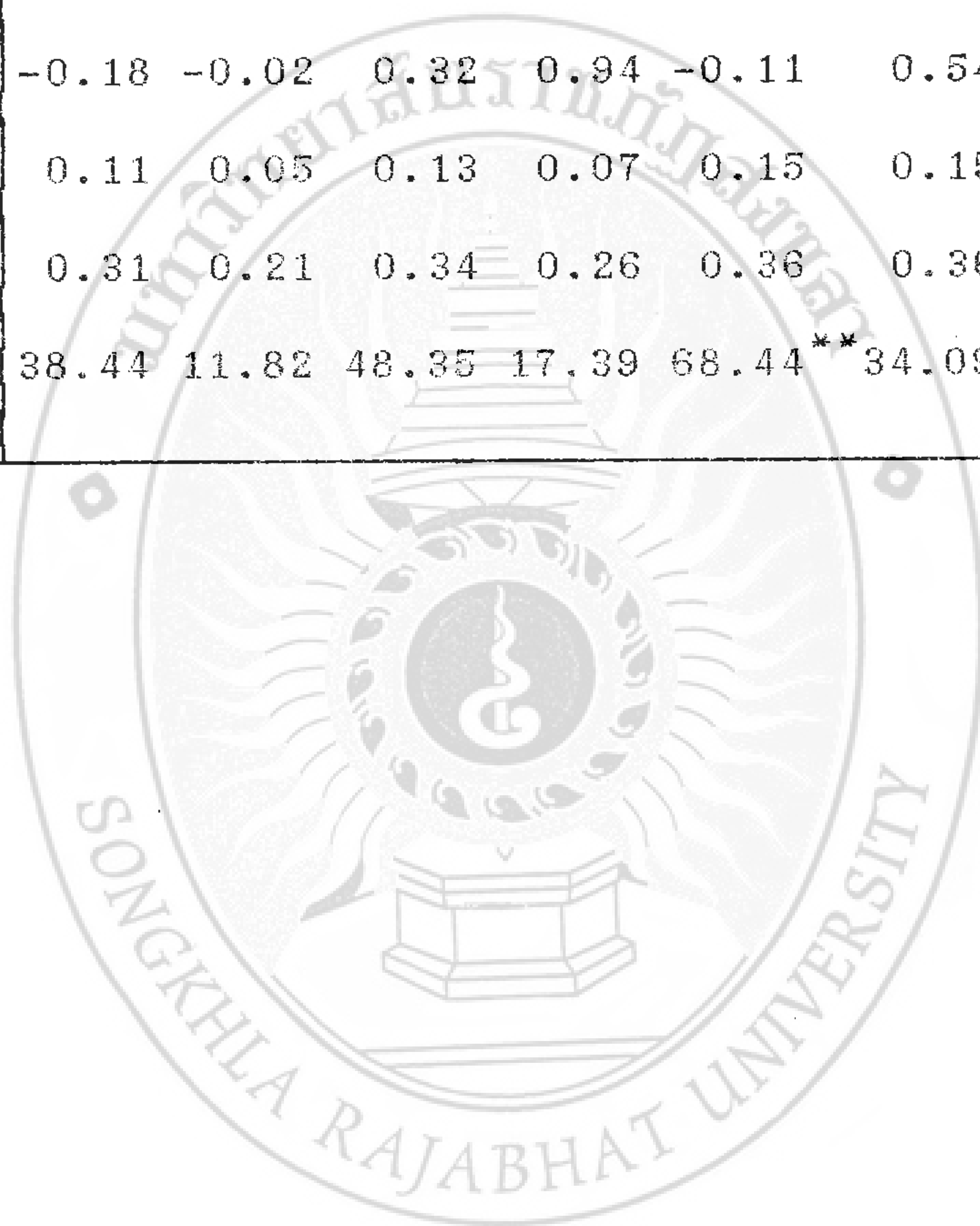
จากตารางที่ 40 และ 41 แสดงว่า สมการที่ 1 สามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรอิสระอื่น ได้แก่สถานภาพส่วนตัวและครอบครัวของเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมในการจำแนกระดับค่านิยมด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ การเคารพผู้อาวุโส และการประหยัดได้ร้อยละ 12, 13, 23 และ 22 ตามลำดับ ส่วนสมการที่ 2 อธิบายได้ร้อยละ 6, 7, 15 และ 11 ตามลำดับ ซึ่งไม่สูงนักดังจะเห็นจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสมการที่ 1 และสมการที่ 2 (สมการที่ 1 มีค่า 0.33, 0.34, 0.43 และ 0.42 และสมการที่ 2 มีค่า 0.23, 0.27, 0.36 และ 0.32 ตามลำดับ) สามารถจำแนกได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 เฉพาะระดับค่านิยมด้านการเคารพผู้อาวุโสและการประหยัด ส่วนตัวแปรที่มีอิทธิพลในการจำแนกระดับค่านิยมสูงเกือบทุกด้านได้แก่รายได้ของครอบครัว ระดับการศึกษาของมารดา และการอบรมเลี้ยงดู และเมื่อพิจารณาประสิทธิภาพในการจำแนกระดับค่านิยมของเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมพบว่า สมการจำแนกระดับค่านิยมทั้งสี่ด้านจากตัวแปรอิสระหรือปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสถานภาพส่วนตัวและครอบครัวของเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม จำนวน 15 ปัจจัยสามารถจำแนกประเภทระดับค่านิยม น้อย ปานกลาง และมากได้ถูกต้องแต่ละด้าน และแต่ระดับไม่น้อยกว่าร้อยละ 43.00 และอัตราการจำแนกได้ถูกต้องทั้งหมดของระดับค่านิยมด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ การเคารพผู้อาวุโส และการประหยัดได้เพียงร้อยละ 46.67, 49.59, 67.35 และ 58.95 ตามลำดับ

ตารางที่ 42 วิเคราะห์ความสามารถในการจำแนกระดับค่านิยมของเด็กและเยาวชน
ที่เป็นปัญหาทางสังคม ภายหลังจากการคัดเลือก

SDC	ความรับผิดชอบ		ความซื่อสัตย์		การเคารพฯ		การประหยัด	
	F ₁	F ₂	F ₁	F ₂	F ₁	F ₂	F ₁	F ₂
สภาพ								
Age	0.08	0.50	-0.08	0.03	-0.19	-0.02	0.11	-0.17
Income	0.38	0.14	-0.78	0.07	0.05	-0.09	-0.39	-0.40
FE _d	0.10	0.08	-0.19	-0.39	0.34	-0.06	0.25	-0.61
ME _d	0.61	-0.06	0.43	-0.16	-0.27	-0.58	0.23	-0.40
Home	-0.40	-0.26	-0.15	0.09	-0.24	-0.21	0.41	-0.04
Fwork ₁	0.22	0.41	0.70	-0.25	-0.45	0.71	0.08	0.38
Fwork ₂	0.33	0.14	0.60	0.16	0.18	0.49	-0.59	-0.04
Fwork ₃	0.36	-0.003	0.55	0.13	0.67	0.03	0.39	0.26
Fwork ₄	0.55	0.35	0.41	0.61	-0.34	0.21	1.03	0.08
Fwork ₅	0.59	0.31	1.14	-0.08	0.08	0.60	0.80	-0.21
Mwork ₁	-0.48	-0.05	-0.45	-0.21	-0.08	0.30	-0.21	0.56
Mwork ₂	-0.32	0.79	-0.46	0.18	0.17	-0.72	-0.62	0.43
Mwork ₃	-0.32	0.28	0.08	0.25	0.25	0.16	0.20	-0.18
Mwork ₄	-0.44	0.16	-0.25	-0.31	0.74	-0.29	-1.20	0.14
Mwork ₅	-0.67	0.57	-0.83	0.03	0.36	-0.39	-0.67	0.11
Fri	0.08	-0.31	0.30	-0.22	0.06	0.02	0.10	0.16
Soc ₁	-0.05	-0.35	-0.06	-0.59	-0.34	-0.32	-0.16	0.63

ตารางที่ 42 (ต่อ)

SDC สภาพ	ความรับผิดชอบ		ความซื่อสัตย์		การเคารพ		การประหยัด	
	F ₁	F ₂	F ₁	F ₂	F ₁	F ₂	F ₁	F ₂
Soc _z	-0.18	-0.02	0.32	0.94	-0.11	0.54	0.61	0.60
Eigenvalue	0.11	0.05	0.13	0.07	0.15	0.15	0.18	0.09
Canonical R	0.31	0.21	0.34	0.26	0.36	0.36	0.39	0.29
χ^2	38.44	11.82	48.35	17.39	68.44**	34.09	57.04*	19.80



ตารางที่ 43 ประสิทธิภาพในการจำแนกระดับค่านิยมของเด็กและเยาวชน ที่เป็น
ปัญหาทางสังคม

ระดับค่านิยม	ร้อยละของการทำนายระดับค่านิยม			ทั้งกลุ่ม
	น้อย	ปานกลาง	มาก	
ค่านิยมด้านความรับผิดชอบ				
น้อย	(54.10)	27.90	18.00	48.70
ปานกลาง	19.50	(48.30)	32.20	
มาก	24.00	29.30	(46.30)	
ค่านิยมด้านความซื่อสัตย์				
น้อย	(44.80)	18.40	36.80	48.85
ปานกลาง	20.00	(48.60)	31.40	
มาก	28.20	19.40	52.40	
ค่านิยมด้านการเคารพฯ				
น้อย	(50.00)	17.60	32.40	59.62
ปานกลาง	4.50	(68.20)	27.30	
มาก	23.50	16.20	(60.30)	
ค่านิยมด้านการประหยัด				
น้อย	(59.70)	19.40	21.00	57.14
ปานกลาง	17.40	(56.50)	26.10	
มาก	20.30	23.50	56.20	

จากตารางที่ 42 และ 43 แสดงว่า สมการที่ 1 สามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรอิสระที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์คัดเลือกจากสถานภาพส่วนตัวและครอบครัวของเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมจำนวน 10 ตัวแปร เพื่อจำแนกระดับค่านิยมด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ การเคารพผู้อาวุโสและการประหยัด ได้ร้อยละ 11, 13, 15 และ 18 ตามลำดับ ส่วนสมการที่ 2 สามารถอธิบายได้ร้อยละ 5, 7, 15 และ 9 ตามลำดับ ซึ่งสามารถอธิบายได้ไม่แตกต่างจากปัจจัย หรือตัวแปรอิสระทั้งหมด 15 ตัวแปร แต่อำนาจในการจำแนกยังอยู่ในระดับต่ำดังจะเห็นได้จากค่าสัมประสิทธิ์คานอนนิคัลของสมการที่ 1 และสมการที่ 2 (สมการที่ 1 มีค่า 0.31, 0.34, 0.36 และ 0.39 ตามลำดับ สมการที่ 2 0.21, 0.26, 0.36 และ 0.29 ตามลำดับ) และพียงขึ้นในการจำแนกระดับค่านิยมสามารถจำแนกจากตัวแปรอิสระทั้ง 10 ตัวแปรจำแนกได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 เฉพาะระดับค่านิยมด้านการเคารพผู้อาวุโสและการประหยัดเท่านั้น ส่วนปัจจัยหรือตัวแปรที่มีอิทธิพลในการจำแนกระดับค่านิยมสูงเกือบทุกด้าน ได้แก่ รายได้ของครอบครัว ระดับการศึกษาของมารดา และอาชีพของบิดามารดา นอกจากนี้สมการที่ 1 และ 2 ที่ใช้ในการจำแนกระดับค่านิยมด้านการเคารพผู้อาวุโส มีประสิทธิภาพในการพยากรณ์ได้ไม่แตกต่างกัน ส่วนประสิทธิภาพในการจำแนกระดับค่านิยมของเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมพบว่า สมการจำแนกระดับค่านิยมทั้งสิ้นด้านจากตัวแปรอิสระหรือปัจจัยเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัว และครอบครัวของเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมที่ผ่านการคัดเลือก 10 ตัวแปรสามารถจำแนกประเภทระดับค่านิยม น้อย ปานกลาง และ มาก ได้ถูกต้องทั้งหมดในแต่ละด้านไม่น้อยกว่าร้อยละ 44.80 และอัตราการจำแนกหรือทำนายระดับค่านิยมด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์การเคารพผู้อาวุโสและการประหยัดได้ถูกต้องร้อยละ 48.70, 48.85, 59.62 และ 57.14 ตามลำดับ

ปัจจัยที่ส่งผลในการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชน

การศึกษาวิจัยที่ส่งผลในการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชนนั้น ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อสรุปผล และคัดเลือกตัวแปรที่มีอิทธิพลในการจำแนก

ลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชน ดังนี้

1. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางชีวสังคมได้แก่ตัวแปรด้านสภาพ ส่วนตัวและครอบครัวของเด็กและเยาวชนกับลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชน ดังแสดง ในตารางที่ 44

2. เปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยทางชีวสังคม ด้านการอบรมเลี้ยงดู พฤติกรรมทางสังคมที่เป็ยงเบนของเพื่อนสนิทและปัจจัยทางจิตวิทยาได้แก่ค่านิยมด้าน ต่าง ๆ ระหว่างลักษณะที่แตกต่างกันของกลุ่มเด็กและเยาวชน ดังแสดงในตารางที่ 45 ถึง 48

3. วิเคราะห์จำแนกประเภทของตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับลักษณะกลุ่มเด็ก และเยาวชน เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลในการจำแนกประเภท ของกลุ่มเด็กและ เยาวชนดังแสดงในตารางที่ 49

4. คัดเลือกปัจจัยที่มีอิทธิพลสูง ในการจำแนกประเภทของกลุ่มเด็กและ เยาวชน ดังแสดงในตารางที่ 67 ถึง 68

ตารางที่ 44 ร้อยละและความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางชีวสังคมของเด็กและ เยาวชน กับลักษณะของกลุ่มเด็กและเยาวชน

ลักษณะกลุ่ม	A	B	C	χ^2
ปัจจัยทางชีวสังคม				
เพศ				
ชาย	73.30	77.70	42.70	102.28**
หญิง	26.70	22.30	57.30	

ตารางที่ 44 (ต่อ)

ลักษณะกลุ่ม	A	B	C	χ^2
ปัจจัยทางชีวสังคม				
อายุ				
15 - 17 ปี	22.20	71.60	70.50	355.01**
18 - 20 ปี	26.40	26.20	27.50	
21 - 24 ปี	51.40	2.20	2.00	
การศึกษาของบิดา				
ต่ำกว่าประถมศึกษา	27.30	10.40	6.80	70.04**
ประถมศึกษา	48.80	48.50	48.90	
สูงกว่าประถมศึกษา	23.90	41.10	44.40	
การศึกษาของมารดา				
ต่ำกว่าประถมศึกษา	31.30	13.40	10.60	64.04**
ประถมศึกษา	53.10	53.30	59.00	
สูงกว่าประถมศึกษา	15.60	33.30	30.40	
อาชีพของบิดา				
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	9.10	23.70	31.50	65.85**
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	31.70	32.60	21.50	
บริษัท ห้างร้าน	3.00	4.90	2.00	
เกษตรกร	26.80	21.80	29.90	
กรรมกร/รับจ้าง	29.40	16.90	15.10	

ตารางที่ 44 (ต่อ)

ลักษณะกลุ่ม	A	B	C	χ^2
ปัจจัยทางชีวสังคม				
อาชีพของมารดา				
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	5.00	13.30	15.20	42.19**
ธุรกิจส่วนตัว/ค้าขาย	42.10	49.70	36.80	
บริษัท ห้างร้าน	1.50	2.70	2.50	
เกษตรกร	27.40	22.30	33.20	
กรรมกร/รับจ้าง	23.90	12.00	12.30	
รายได้				
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5,000 บาท	56.10	37.90	32.10	40.28**
5,001 - 10,000 บาท	22.10	29.60	29.50	
สูงกว่า 10,000 บาท	21.80	2.50	38.30	
จำนวนสมาชิกในครอบครัว				
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3 คน	17.30	25.90	19.20	48.61**
4 - 6 คน	54.80	64.40	68.70	
สูงกว่า 6 คน ขึ้นไป	27.90	9.60	12.10	
ที่พักอาศัย				
ในเขตเทศบาล/สุขาภิบาล	56.70	46.90	41.30	11.80**
นอกเขตเทศบาล/สุขาภิบาล	43.30	53.10	58.70	
ความสัมพันธ์ในครอบครัว				
ขัดแย้งกัน/ต่างคนต่างอยู่	40.10	16.00	18.00	58.95**
รักใคร่กลมเกลียวกัน	59.90	84.00	82.00	

ตารางที่ 44 (ต่อ)

ลักษณะกลุ่ม	A	B	C	χ^2
ปัจจัยทางชีวสังคม				
ความสุขที่ได้รับ				
เล็กน้อย	22.30	5.50	2.90	97.91**
ปานกลาง	56.80	51.60	52.70	
มาก	20.90	42.90	44.40	
สถานภาพของบิดามารดา				
อยู่ด้วยกัน	57.40	81.20	85.50	74.38**
แยกกันอยู่	42.60	18.80	14.50	

จากตารางแสดงว่า เด็กและเยาวชนทั้งสามกลุ่มส่วนใหญ่มีบิดามารดาที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา มารดาประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวหรือค้าขาย มีสมาชิกภายในครอบครัวในระดับปานกลางคือ 4-6 คน บิดามารดาอยู่ด้วยกัน ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวมีความรักใคร่กลมเกลียวกัน และความสุขในครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง เด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและไม่ได้ศึกษาในสถานศึกษาส่วนใหญ่มีอายุมากคือ 21-24 ปี แต่เด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและศึกษาในสถานศึกษาและเด็กและเยาวชนปกติส่วนใหญ่มีอายุน้อยคือ 15-17 ปี นอกจากนี้ยังพบว่าเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม ทั้งที่ศึกษาและไม่ได้ศึกษาในสถานศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีบิดาประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวหรือค้าขายและมีรายได้ค่อนข้างต่ำ (ต่ำกว่า 5,000 บาท) ในขณะที่เด็กและเยาวชนปกติส่วนใหญ่บิดาประกอบอาชีพรับราชการหรือรัฐวิสาหกิจ และมีรายได้ในระดับสูง (สูงกว่า 10,000 บาทขึ้นไป) และเมื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสถานภาพส่วนตัวและครอบครัว กับลักษณะ

กลุ่มเด็กและเยาวชนพบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ทุกสถานภาพ

ตารางที่ 45 เปรียบเทียบความแปรปรวนของค่านิยม การอบรมเลี้ยงดู และ พฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของเพื่อนสนิท จำแนกตามกลุ่ม เด็กและเยาวชน

ตัวแปร	F
ค่านิยม	
ความรับผิดชอบ	1.03
ความซื่อสัตย์	0.95
การเคารพผู้อื่นอาวุโส	0.37
การประหยัด	1.20
การอบรมเลี้ยงดู	
แบบให้ความรักสนับสนุน	6.01**
แบบใช้เหตุผล	3.91*
พฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของเพื่อนสนิท	1.54

จากตารางแสดงว่า เด็กและเยาวชนที่มีลักษณะกลุ่มที่ต่างกันมีความแปรปรวนของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักสนับสนุน และแบบใช้เหตุผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ ทำให้ไม่สามารถทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนได้ จึงทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วย t - test (ดังแสดงใน ตารางที่ 48) ส่วนการทดสอบ

ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของค่านิยม และพฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของเพื่อนสนิทสามารถทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ดังแสดงในตารางที่ 46 ถึง 47)

ตารางที่ 46 วิเคราะห์ความแปรปรวนของค่านิยม และพฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของเพื่อนสนิท จำแนกตามกลุ่มเด็กและเยาวชน

ตัวแปร	df	NS _e	MS _e	F
ค่านิยม	2,953	37.77	11.02	3.43*
ความรับผิดชอบ	2,953	23.59	11.67	2.02
ความซื่อสัตย์	2,946	145.68	17.23	8.45**
การเคารพผู้อาวุโส	2,951	18.73	20.37	0.92
การประหยัด				
พฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของเพื่อนสนิท	2,953	244.07	8.53	28.60**

จากตารางแสดงว่า เด็กและเยาวชนที่มีลักษณะกลุ่มแตกต่างกันมีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านความรับผิดชอบ การเคารพผู้อาวุโส และระดับความเบี่ยงเบนของพฤติกรรมเพื่อนสนิทแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01 ตามลำดับ จึงทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ต่อ ดังแสดงในตารางที่

ตารางที่ 47 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของค่านิยม และพฤติกรรมทางสังคมที่
เบี่ยงเบนของเพื่อนสนิท จำแนกตามกลุ่มเด็กและเยาวชน

ตัวแปร	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย		
ค่านิยมด้านความรับผิดชอบ	B	C	A
B ($\bar{X} = 15.21$)	-	0.32	0.69*
C ($\bar{X} = 15.53$)		-	0.37
A ($\bar{X} = 15.90$)			-
ค่านิยมด้านการเคารพผู้อื่น	B	A	C
B ($\bar{X} = 17.97$)	-	0.75*	1.33*
A ($\bar{X} = 18.72$)			0.58
C ($\bar{X} = 19.30$)			
พฤติกรรมทางสังคมที่เบี่ยงเบนของเพื่อนสนิท	C	B	A
C ($\bar{X} = 2.85$)	-	0.98*	1.79*
B ($\bar{X} = 3.83$)		-	0.81*
A ($\bar{X} = 4.64$)			

จากตารางแสดงว่า เด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและไม่ได้ศึกษา
ในสถานศึกษามีค่านิยมด้านความรับผิดชอบ การเคารพผู้อื่น และระดับความ
เบี่ยงเบนของพฤติกรรมเพื่อนสนิทแตกต่างจากเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม
และศึกษาในสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเด็กและเยาวชน
ที่เป็นปัญหาทางสังคมและไม่ได้ศึกษาในสถานศึกษามีค่าเฉลี่ยสูงกว่า ส่วนเด็กและ
เยาวชนปกติมีค่านิยมด้านเคารพผู้อื่นแตกต่างจาก เด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหา
ทางสังคมและศึกษาในสถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเด็ก

และเยาวชนปกติมีค่าเฉลี่ยของค่านิยมด้านการเคารพผู้อาวุโสสูงกว่า นอกจากนั้น เด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมทั้งสองกลุ่มมีค่าเฉลี่ยของระดับความเบี่ยงเบนของพฤติกรรมเพื่อนสนิท แตกต่างจากเด็กและเยาวชนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 โดยเด็กและเยาวชนปกติ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าเด็กและเยาวชนที่เป็น ปัญหาทางสังคมทั้งสองกลุ่ม

ตารางที่ 48 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการยอมรับเลี้ยงดู จำแนกตามกลุ่มเด็กและ เยาวชน

กลุ่มเด็กและเยาวชน	N	\bar{X}	S	t
การยอมรับเลี้ยงดูแบบให้ความรักสนับสนุน				
- A	279	45.78	12.41	-3.83**
B	326	49.35	10.21	
- A	279	45.78	12.41	-6.18**
C	300	51.77	10.76	
- B	326	49.35	10.21	-2.88**
C	300	51.77	10.76	
การยอมรับเลี้ยงดูแบบให้เหตุผล				
- A	290	45.33	11.22	-4.36**
B	335	49.05	9.88	
- A	290	45.33	11.22	-9.94**
C	308	53.88	9.68	
- B	335	49.05	9.88	-6.25**
C	308	53.88	9.68	

จากตารางแสดงว่า เด็กและเยาวชนปกติได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้
ความรักสนับสนุนและแบบใช้เหตุผลแตกต่างจากเด็กและเยาวชนมีปัญหาทางสังคมและ
ศึกษาในสถานศึกษา เด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและไม่ได้ศึกษาในสถาน
ศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นอกจากนี้เด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหา
ทางสังคมและศึกษาในสถานศึกษา ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักสนับสนุนและ
แบบใช้เหตุผลต่างกับเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม และไม่ได้ศึกษาใน
สถานศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยค่าเฉลี่ยของการอบรมเลี้ยงดู
ทั้งสองแบบของเด็กและเยาวชนทั้งสามกลุ่มเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ เด็กและ
เยาวชนปกติ เด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและศึกษาในสถานศึกษาและเด็ก
และเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและไม่ได้ศึกษาในสถานศึกษา

ตารางที่ 49 วิเคราะห์ความสามารถของปัจจัยทางหัวสังคมและทางจิตวิทยาที่
ส่งผลในการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชน

ปัจจัย	wilk' Lambd	F	SDC	
			F ₁	F ₂
Sex	0.868	43.38**	0.07	-0.67
Age	0.618	175.70**	0.83	0.23
Income	0.959	12.31**	-0.09	-0.22
Num	0.966	10.03**	0.17	0.10
FEd	0.955	13.38**	0.03	0.06
MEd	0.937	18.98**	-0.16	-0.05
Fwork ₁	0.956	13.14**	0.13	0.40
Fwork ₂	0.975	7.25**	0.14	-0.05

ตารางที่ 49 (ต่อ)

ปัจจัย	wilk'Lambda	F	SDC	
			F ₁	F ₂
Fwork ₃	0.999	0.33	0.08	0.06
Fwork ₄	0.994	1.78	0.16	0.23
Fwork ₅	0.973	7.81**	0.16	0.01
Mwork ₁	0.979	6.01**	0.03	-0.06
Mwork ₂	0.978	6.50**	-0.09	-0.07
Mwork ₃	0.998	0.49	-0.03	0.002
Mwork ₄	0.991	2.62	-0.15	0.02
Mwork ₅	0.966	10.05**	0.18	0.27
Home	0.987	3.80*	0.12	0.09
Rele	0.939	18.52**	-0.03	-0.12
Hap	0.885	37.06**	-0.30	-0.05
STA	0.890	35.21**	-0.30	-0.03
Y ₁	0.987	3.63*	0.09	0.07
Y ₂	0.989	3.26*	0.05	-0.25
Y ₃	0.985	4.28*	0.03	0.22
Y ₄	0.999	0.21	0.01	-0.09
Fri	0.951	14.81**	0.10	-0.14
Soc ₁	0.950	14.90**	0.30	-0.02
Soc ₂	0.874	41.08**	-0.29	0.45

ตารางที่ 49 (ต่อ)

ปัจจัย	wilk'Lambda	F		SDC	
				F_1	F_2
Eigenvalue	.			1.12	0.29
Canonical R				0.73	0.47
χ^2				557.55**	140.17**

ตารางที่ 50 ประสิทธิภาพในการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชน

ลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชน	ร้อยละของการทำนายกลุ่ม		
	A	B	C
A	(72.00)	12.00	9.00
B	9.90	(68.80)	21.40
C	9.40	22.20	(68.30)

ประสิทธิภาพในการจำแนกทั้งหมด ร้อยละ 72.20

จากตารางที่ 49 ถึง 50 แสดงว่าสมการที่ 1 สามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรอิสระ หรือปัจจัยทางชีวสังคมและปัจจัยทางจิตวิทยาจำนวน 19 ตัวแปร ซึ่งได้แก่สถานภาพส่วนตัวครอบครัวและค่านิยมของเด็กและเยาวชน ในการจำแนกลักษณะของกลุ่มเยาวชนร้อยละ 112 และสมการที่ 2 อธิบายได้ร้อยละ 29 ซึ่งสามารถอธิบายได้สูง ดังจะเห็นจากค่าสัมประสิทธิ์คานอนนิตัลของสมการที่ 1 และ

สมการที่ 2 มีค่า 0.73 และ 0.47 ตามลำดับ และพียงั้นในการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชนจากตัวแปรทั้ง 19 ตัวแปร สามารถจำแนกได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และปัจจัยหรือตัวแปรที่ส่งผลต่อการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชนสูง ได้แก่ อายุ การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักสนับสนุน ความสุขภายในครอบครัว สถานภาพของบิดามารดา และการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล ตามลำดับ ส่วนประสิทธิภาพในการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชนพบว่า สามารถจำแนกประเภทลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม และไม่ได้ศึกษาในสถานศึกษา เด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและศึกษาในสถานศึกษา เด็กและเยาวชนปกติได้ถูกต้องร้อยละ 79.00, 68.80 และ 68.30 ตามลำดับ และอัตราการจำแนกได้ถูกต้องทั้งหมด ร้อยละ 72.20

ตารางที่ 51 วิเคราะห์ปัจจัยทางชีวสังคมในการจำแนกกลุ่มลักษณะเด็กและเยาวชน

ปัจจัย	wilk'Lambda	F	SDC	
			F ₁	F ₂
Sex	0.871	42.54**	0.08	-0.70
Age	0.619	176.40**	0.82	0.24
Income	0.960	11.91**	-0.08	-0.21
Num	0.965	10.37**	0.17	0.10
FEd	0.954	13.85**	0.04	0.06
MEd	0.937	19.16**	-0.15	-0.03
Fwork ₁	0.953	14.21**	0.12	0.43
Fwork ₂	0.976	7.03**	0.15	-0.04
Fwork ₃	0.999	0.35	0.07	0.04

ตารางที่ 51 (ต่อ)

ปัจจัย	wilk'Lambda	F	SDC	
			F ₁	F ₂
Fwork ₄	0.995	1.54	0.16	0.23
Fwork ₅	0.972	8.29**	0.17	0.01
Mwork ₁	0.977	6.75**	0.03	-0.07
Mwork ₂	0.977	6.82**	-0.08	-0.12
Mwork ₃	0.998	0.51	-0.03	0.001
Mwork ₄	0.992	2.29	-0.14	-0.003
Mwork ₅	0.967	9.90**	0.18	0.27
Home	0.986	4.17*	0.12	0.06
Rele	0.939	18.58**	-0.03	-0.14
Hap	0.885	37.35**	-0.31	-0.07
Sta	0.888	36.09**	-0.31	0.01
FRI	0.954	13.89**	0.08	-0.14
Soc 1	0.948	15.70**	0.30	0.01
Soc 2	0.870	42.96**	-0.28	0.46
Eigenvalue			1.10	0.26
Canonical R			0.72	0.45
χ^2			545.87**	128.05**

ตารางที่ 52 ประสิทธิภาพในการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชนจากปัจจัยทางชีวสังคม

ลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชน	ร้อยละของการทำนายกลุ่ม		
	A	B	C
A	(78.70)	10.40	10.90
B	9.40	(70.30)	20.30
C	10.40	24.60	(65.00)

ประสิทธิภาพในการจำแนกทั้งหมด ร้อยละ 71.58

จากตารางที่ 51 และ 52 แสดงว่าสมการที่ 1 สามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรอิสระหรือปัจจัยทางชีวสังคม ในการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชน ร้อยละ 110 และสมการที่ 2 ร้อยละ 26 ซึ่งสามารถอธิบายได้สูง ดังจะเห็นจากค่าสัมประสิทธิ์คานอนนิคัลของสมการที่ 1 และสมการที่ 2 มีค่า 0.72 และ 0.45 ตามลำดับและพียงขึ้นในการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชนจากตัวแปร 15 ตัวแปร สามารถจำแนกได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และปัจจัยหรือตัวแปรที่ส่งผลต่อการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชนสูง ได้แก่ อายุ สุขภาพ ในครอบครัว สถานภาพของบิดามารดาและการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 2 รูปแบบ นอกจากนี้ยังพบว่า ตัวแปรหรือปัจจัยทางชีวสังคมสามารถจำแนกประเภทลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม และไม่ได้ศึกษาในสถานศึกษา เด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและศึกษาในสถานศึกษา และเด็กและเยาวชนปกติได้ร้อยละ 78.70 70.30 และ 65.00 ตามลำดับ และสามารถทำนายหรือพยากรณ์ได้ถูกต้องทั้งหมด ร้อยละ 71.58 ซึ่งร้อยละของการทำนายใกล้เคียงกับการใช้ตัวแปรทั้งปัจจัยทางชีวสังคมและปัจจัยทางจิตวิทยา

ตารางที่ 53 วิเคราะห์ปัจจัยทางจิตวิทยาในการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและ
เยาวชน

ค่านิยม	wilk' Lambd	F	SDC	
			F ₁	F ₂
ความรับผิดชอบ	0.993	3.57*	0.25	0.72
ความซื่อสัตย์	0.996	2.13	-0.49	0.57
การเคารพผู้อื่น	0.982	8.46**	0.95	0.03
การประหยัด	0.998	0.92	-0.03	-0.55
Eigenvalue			0.02	0.01
Canonical R			0.15	0.10
χ^2			32.36**	9.65*

ตารางที่ 54 ประสิทธิภาพในการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชนจากปัจจัยทาง
จิตวิทยา

ลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชน	ร้อยละของการทำนายกลุ่ม		
	A	B	C
A	(34.50)	29.00	36.50
B	25.20	(43.20)	31.60
C	26.10	29.00	(44.80)

ประสิทธิภาพในการจำแนกทั้งหมด ร้อยละ 41.03

จากตารางที่ 53 และ 54 แสดงว่าสมการที่ 1 สามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรอิสระหรือปัจจัยทางจิตวิทยาในการจำแนกลักษณะของกลุ่มเด็กและเยาวชนร้อยละ 2 และสมการที่ 2 ร้อยละ 1 จะเห็นว่ามีความสามารถในการอธิบายได้ไม่สูงนักจากค่าสัมประสิทธิ์ด้านคานอนนิคัลของสมการที่ 1 และสมการที่ 2 มีค่า 0.15 และ 0.10 ตามลำดับ และพียงขึ้นในการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชนจากตัวแปรทั้ง 4 ตัวแปรสามารถจำแนกได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 0.05 ตามลำดับ และปัจจัยที่ส่งผลต่อการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชนสูงได้แก่ ค่านิยมด้านการเคารพผู้อาวุโส ความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบตามลำดับ ส่วนประสิทธิภาพในการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชนพบว่า สามารถจำแนกประเภทลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและไม่ได้ศึกษาในสถานศึกษา กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและศึกษาในสถานศึกษา กลุ่มเด็กและเยาวชนปกติได้ถูกต้องร้อยละ 34.50, 43.20 และ 44.80 ตามลำดับ และอัตราการจำแนกได้ถูกต้องทั้งหมดร้อยละ 41.03

ตารางที่ 55 วิเคราะห์ปัจจัยทางชีวสังคม และปัจจัยทางจิตวิทยาในการจำแนกกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและศึกษาในสถานศึกษา และ กลุ่มที่ไม่ได้ศึกษาในสถานศึกษา

ปัจจัย	wilk' Lambd	F	SDC
Sex	0.990	3.79	-0.18
Age	0.617	242.60**	0.86
Income	0.945	22.83**	0.16
Num	0.967	13.35**	0.19
FEd	0.950	20.52**	0.05

ตารางที่ 55 (ต่อ)

ปัจจัย	wilk'Lambda	F	SDC
MEd	0.922	33.17**	-0.20
Fwork ₁	0.979	8.19**	0.18
Fwork ₂	0.991	3.35	0.16
Fwork ₃	0.999	0.39	0.08
Fwork ₄	0.999	0.17	0.22
Fwork ₅	0.970	11.99**	0.09
Mwork ₁	0.977	9.22**	0.01
Mwork ₂	0.987	5.33*	-0.16
Mwork ₃	0.998	0.76	0.01
Mwork ₄	0.999	0.09	-0.16
Mwork ₅	0.952	19.74**	0.30
Home	0.995	2.00	0.15
Rele	0.946	22.17**	-0.01
Hap	0.912	37.53**	-0.31
StA	0.902	42.30**	-0.32
Y ₁	0.982	7.15**	0.16
Y ₂	0.999	0.12	-0.06
Y ₃	0.991	3.67	0.11
Y ₄	0.999	0.12	-0.08
Fri	0.997	0.12	0.11
Soc ₁	0.985	5.88*	0.28

ตารางที่ 55 (ต่อ)

ปัจจัย	wilk' Lambda	F	SDC
Soc ₂	0.974	10.26*	-0.10
Eigenvalue			1.20
Canonical R			0.74
χ^2			297.57**

ตารางที่ 56 ประสิทธิภาพในการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและศึกษาในสถานศึกษาและกลุ่มที่ไม่ได้ศึกษาในสถานศึกษา จากปัจจัยทางชีวสังคมและปัจจัยทางจิตวิทยา

ลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชน	ร้อยละของการทำนายกลุ่ม	
	A	B
A	(85.50)	14.50
B	12.00	(88.00)

ประสิทธิภาพในการจำแนกทั้งหมด ร้อยละ 86.73

จากตารางที่ 55 และ 56 แสดงว่า สมการที่สามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรอิสระหรือปัจจัยทางชีวสังคม และปัจจัยทางจิตวิทยาในการจำแนกลักษณะของกลุ่มเด็กและเยาวชนได้ร้อยละ 120 ซึ่งสามารถอธิบายได้สูงตั้งจะเห็นจากค่า

สัมประสิทธิ์คานอนนิตัลมีค่า 0.74 และพียงขึ้นในการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและ
 เยาวชนจากตัวแปร 19 ตัวแปร สามารถจำแนกได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
 0.01 และปัจจัยที่ส่งผลต่อการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชนสูงได้แก่ อายุ
 สถานภาพของบิดา มารดาความสุขในครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความ
 รักสนับสนุน ตามลำดับ ส่วนประสิทธิภาพในการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชน
 ที่เป็นปัญหาทางสังคมและไม่ได้ศึกษาในสถานศึกษา กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหา
 ทางสังคมและศึกษาในสถานศึกษาได้ถูกต้องร้อยละ 85.50 และ 88.00 ตามลำดับ
 และอัตราการจำแนกได้ถูกต้องทั้งหมด 86.73

ตารางที่ 57 วิเคราะห์ปัจจัยทางชีวสังคมในการจำแนกกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เป็น
 ปัญหาทางสังคมและศึกษาในสถานศึกษา และกลุ่มที่ไม่ได้ศึกษาใน
 สถานศึกษา

ปัจจัย	Wilk' Lambd	F	SDC
Sex	0.959	4.00*	-0.17
Age	0.620	240.10**	0.86
Income	0.947	21.84**	0.14
Num	0.966	13.73**	0.19
FEd	0.952	19.95**	0.06
MEd	0.925	31.91**	-0.19
Fwork ₁	0.979	8.41**	0.17
Fwork ₂	0.992	3.15	0.17
Fwork ₃	0.999	0.41	0.07

ตารางที่ 57 (ต่อ)

ปัจจัย	Wilk'Lambda	F	SDC
Fwork ₄	0.999	0.12	0.23
Fwork ₅	0.969	12.42**	0.09
Mwork ₁	0.977	9.40**	-0.002
Mwork ₂	0.987	5.17*	-0.47
Mwork ₃	0.998	0.78	0.01
Mwork ₄	0.999	0.12	-0.17
Mwork ₅	0.953	19.35**	0.31
Home	0.994	2.28	0.14
Rele	0.946	22.30**	-0.02
Hap	0.912	37.82**	-0.32
STA	0.902	42.63**	-0.34
Fri	0.998	0.93	0.09
Soc ₁	0.985	6.16*	0.29
Soc ₂	0.973	10.68**	-0.11
Eigenvalue			1.16
Canonical R			0.73
χ^2			292.18**

ตารางที่ 58 ประสิทธิภาพในการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและศึกษาในสถานศึกษา และกลุ่มที่ไม่ได้ศึกษาในสถานศึกษาจากปัจจัยทางชีวสังคม

ลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชน	ร้อยละของการทำนายกลุ่ม	
	A	B
A	(84.20)	15.80
B	12.00	(88.00)

ประสิทธิภาพในการจำแนกทั้งหมด ร้อยละ 86.04

จากตารางที่ 57 และ 58 แสดงว่าสมการที่สามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรอิสระหรือปัจจัยทางชีวสังคมในการจำแนกลักษณะของกลุ่มเด็กและเยาวชนร้อยละ 116 ซึ่งสามารถอธิบายได้สูง ดังจะเห็นจากค่าสัมประสิทธิ์คานอนนิคัลมีค่า 0.73 ซึ่งจะพียงขึ้นในการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชนจากตัวแปร 15 ตัวแปรสามารถจำแนกได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และปัจจัยที่ส่งผลต่อการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชนสูงได้แก่ อายุ สถานภาพของบิดามารดา สุขภาพในครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักสนับสนุน ตามลำดับ ส่วนประสิทธิภาพในการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชนพบว่า สามารถจำแนกประเภทกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและไม่ได้ศึกษาในสถานศึกษาและกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและศึกษาในสถานศึกษา ได้ถูกต้องร้อยละ 84.20 และ 88.00 ตามลำดับ และอัตราการจำแนกได้ถูกต้องทั้งหมด 86.04

ตารางที่ 59 วิเคราะห์ปัจจัยทางจิตวิทยา ในการจำแนกกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม และศึกษาในสถานศึกษาและกลุ่มที่ไม่ได้ศึกษาในสถานศึกษา

ปัจจัย	wilk' Lambd	F	SDC
ความรับผิดชอบ	0.989	7.38*	0.70
ความซื่อสัตย์	0.999	0.78*	0.09
การเคารพผู้อาวุโส	0.992	5.31*	0.64
การประหยัด	0.999	0.10	-0.42
Eigenvalue			0.02
Canonical R			0.14
χ^2			12.73*

ตารางที่ 60 ประสิทธิภาพในการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและศึกษาในสถานศึกษา และกลุ่มที่ไม่ได้ศึกษาในสถานศึกษา จากปัจจัยทางจิตวิทยา

ลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชน	ร้อยละของการทำนายกลุ่ม	
	A	B
A	(58.40)	41.60
B	44.30	(55.70)

ประสิทธิภาพในการจำแนกทั้งหมด ร้อยละ 56.90

จากตารางที่ 59 และ 60 แสดงว่าสมการที่สามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรอิสระหรือปัจจัยทางจิตวิทยา ในการจำแนกลักษณะของกลุ่มเด็กและเยาวชนร้อยละ 2 จะเห็นว่ามีความสามารถในการอธิบายได้ไม่สูงนัก จากค่าสัมประสิทธิ์คานอนนิตัลมีค่า 0.14 พียงขึ้นในการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชนสามารถจำแนกได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ปัจจัยที่มีผลต่อการจำแนกได้สูง ได้แก่ ค่านิยมด้านความรับผิดชอบ การเคารพผู้อาวุโส และการประหยัดตามลำดับ ส่วนประสิทธิภาพในการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชนพบว่าสามารถจำแนกกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและไม่ได้ศึกษาในสถานศึกษา กลุ่มเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและศึกษาในสถานศึกษา ได้ถูกต้องร้อยละ 58.40 และ 55.70 ตามลำดับและอัตราการจำแนกได้ถูกต้องทั้งหมดร้อยละ 56.90

ตารางที่ 61 วิเคราะห์ปัจจัยทางชีวสังคมและปัจจัยทางจิตวิทยาในการจำแนกกลุ่มเด็กและเยาวชนปกติ เด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและศึกษาในสถานศึกษา

ปัจจัย	wilk' Lambd	F	SDC
Sex	0.825	78.36**	-0.67
Age	0.999	0.51	0.10
Income	0.995	1.72	-0.19
Num	0.999	0.01	0.13
FEd	0.999	0.03	0.13
MEd	0.999	0.08	-0.04
Fwork ₁	0.986	5.39*	0.46
Fwork ₂	0.962	14.67**	0.11

ตารางที่ 61 (ต่อ)

ปัจจัย	wilk' Lambd	F	SDC
Fwork ₃	0.999	0.53	0.13
Fwork ₄	0.992	3.11	0.39
Fwork ₅	0.999	0.15	0.18
Mwork ₁	0.999	0.15	-0.14
Mwork ₂	0.967	12.45**	-0.22
Mwork ₃	0.999	0.55	-0.06
Mwork ₄	0.988	4.41*	-0.08
Mwork ₅	0.988	4.68*	0.20
Home	0.995	1.81	0.06
Rele	0.999	0.30	-0.12
Hap	0.991	3.51	0.07
StA	0.999	0.44	0.10
Y ₁	0.998	8.63	0.05
Y ₂	0.989	4.29*	-0.22
Y ₃	0.979	0.09**	0.24
Y ₄	0.999	0.01	-0.17
Fri	0.960	15.48**	-0.14
Soc ₁	0.974	9.98**	-0.04
Soc ₂	0.910	36.82**	0.42
Eigenvalue			0.44
Canonical R			0.55
χ^2			130.45**

ตารางที่ 62 ประสิทธิภาพในการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชนปกติ เด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและศึกษาในสถานศึกษา จากปัจจัยทางชีวสังคม และปัจจัยทางจิตวิทยา

ลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชน	ร้อยละของการทำนายกลุ่ม	
	B	C
B	(76.60)	23.40
C	26.70	(73.30)

ประสิทธิภาพในการจำแนกทั้งหมด ร้อยละ 75.00

จากตารางที่ 61 และ 62 แสดงว่าสมการจำแนกลักษณะของกลุ่มเด็กและเยาวชนสามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรอิสระ ได้แก่ ปัจจัยทางชีวสังคม และปัจจัยทางจิตวิทยาได้ร้อยละ 44 ซึ่งสามารถอธิบายได้ในระดับปานกลางดังจะเห็นจากค่าสัมประสิทธิ์คานอนนิตัลมีค่า 0.55 ฟังก์ชันในการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชนจากตัวแปร 19 ตัวแปร สามารถจำแนกได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ปัจจัยที่ส่งผลในการจำแนกได้สูงได้แก่ เพศ การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล ค่านิยมด้านการเคารพผู้อาวุโส ด้านความซื่อสัตย์และอาชีพของบิดาตามลำดับ ส่วนประสิทธิภาพในการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชนพบว่า สามารถจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม และศึกษาในสถานศึกษาและกลุ่มเด็กและเยาวชนปกติได้ร้อยละ 76.60 และ 73.30 ตามลำดับและอัตราการทำนายทั้งหมดได้ร้อยละ 75.00

ตารางที่ 63 วิเคราะห์ปัจจัยทางชีวสังคม ในการจำแนกกลุ่มเด็กและเยาวชนปกติ
เด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม และศึกษาในสถานศึกษา

ปัจจัย	wilk' Lambd	F	SDC
Sex	0.829	77.08**	-0.69
Age	0.999	0.37	0.10
Income	0.997	1.27	-0.18
Num	0.999	0.02	0.15
FEd	0.999	0.18	0.11
MEd	1.000	0.003	-0.05
Fwork ₁	0.984	6.08*	0.54
Fwork ₂	0.963	14.24**	0.12
Fwork ₃	0.998	0.57	0.14
Fwork ₄	0.993	2.72	0.42
Fwork ₅	0.999	0.11	0.20
Mwork ₁	0.999	0.41	-0.15
Mwork ₂	0.976	13.25**	-0.25
Mwork ₃	0.998	0.58	-0.06
Mwork ₄	0.999	3.93*	-0.10
Mwork ₅	0.998	4.45*	0.18
Home	0.995	1.88	0.02
Rele	0.999	0.25	-0.12
Hap	0.991	3.38	0.07
STA	0.999	0.53	0.08

ตารางที่ 63 (ต่อ)

ปัจจัย	wilk' Lambd	F	SDC
Fri	0.963	14.48**	0.13
Soc ₁	0.973	10.40**	-0.03
Soc ₂	0.907	38.16**	0.44
Eigenvalue			1.40
Canonical R			0.53
χ^2			121.06**

ตารางที่ 64 ประสิทธิภาพในการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชนปกติ
เด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและศึกษาในสถานศึกษา
จากปัจจัยทางชีวสังคม

ลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชน	ร้อยละของการทำนายกลุ่ม B	C
B	(76.60)	23.40
C	30.60	(69.40)

ประสิทธิภาพในการจำแนกทั้งหมด ร้อยละ 73.07

จากตารางที่ 63 และ 64 แสดงว่าสมการที่สามารถอธิบายการผันแปรของ
ตัวแปรอิสระหรือปัจจัยทางชีวสังคมในการจำแนกลักษณะของกลุ่มเด็กและเยาวชนได้

ร้อยละ 40 ซึ่งสามารถอธิบายได้สูงพอสมควรโดยเห็นจากค่าสัมประสิทธิ์คานอนนิตัลมีค่า 0.53 พังชั้นในการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชนจากตัวแปร 15 ตัวแปรสามารถจำแนกได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และปัจจัยที่ส่งผลต่อการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชนสูงได้แก่ เพศ การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล และอาชีพของบิดาตามลำดับ ส่วนประสิทธิภาพในการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและศึกษาในสถานศึกษา กลุ่มเด็กและเยาวชนปกติได้ถูกต้องร้อยละ 76.60 และ 69.40 อัตราการจำแนกได้ถูกต้องทั้งหมดร้อยละ 73.07

ตารางที่ 65 วิเคราะห์ปัจจัยทางจิตวิทยา ในการจำแนกกลุ่มเด็กและเยาวชนปกติ เยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคม และศึกษาในสถานศึกษา

ปัจจัย	wilk' Lambd	F	SDC
ความรับผิดชอบ	0.997	1.70*	0.24
ความซื่อสัตย์	0.998	0.59	-0.53
การเคารพผู้อาวุโส	0.975	16.50**	0.96
การประหยัด	0.998	0.01	-0.02
Eigenvalue			0.04
Canonical R			0.19
X^2			22.92**

ตารางที่ 66 ประสิทธิภาพในการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชนปกติ เด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและศึกษาในสถานศึกษา จากปัจจัยทางจิตวิทยา

ลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชน	ร้อยละของการทำนายกลุ่ม	
	B	C
B	(57.70)	42.30
C	41.60	(58.40)

ประสิทธิภาพในการจำแนกทั้งหมด ร้อยละ 58.02

จากตารางที่ 65 และ 66 แสดงว่าสมการที่สามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรอิสระ หรือปัจจัยทางจิตวิทยาในการจำแนกลักษณะกลุ่มเยาวชนได้ร้อยละ 4 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำ แต่พียงขึ้นในการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชนจากตัวแปร 4 ตัวแปรสามารถจำแนกได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชนสูง ได้แก่ ค่านิยมด้านการเคารพผู้อาวุโส ความซื่อสัตย์และความรับผิดชอบตามลำดับ ส่วนประสิทธิภาพในการจำแนกเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและศึกษาในสถานศึกษา กลุ่มเด็กและเยาวชนปกติได้ร้อยละ 57.70 และ 58.40 ตามลำดับ และอัตราการทำนายได้ถูกต้องทั้งหมดร้อยละ 58.02

จากการวิเคราะห์ ปัจจัยที่ส่งผลในการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชนตามลักษณะกลุ่มต่างๆ และจากการศึกษาเอกสารผลงานวิจัยช่วยให้ผู้วิจัยได้คัดเลือกปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งผลในการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชน ดังแสดงในตารางที่ 67

ตารางที่ 67 วิเคราะห์ความสามารถในการจำแนกกลุ่มเด็กและเยาวชนภายหลัง
การคัดเลือก

ปัจจัย	Row		SDC	
	F_1	F_2	F_1	F_2
Sex	0.19	-1.51	0.08	-0.67
Age	1.31	0.42	0.82	0.26
Income	-0.06	-0.16	-0.10	-0.25
Num	0.23	0.15	0.16	0.10
FEd	0.001	0.03	0.002	0.04
MED	-0.09	-0.07	-0.12	-0.09
Fwork ₁	0.40	1.14	0.15	0.43
Fwork ₂	0.28	-0.18	-0.12	-0.08
Fwork ₃	0.50	0.49	0.09	0.09
Fwork ₄	0.16	0.54	0.07	0.25
Fwork ₅	0.79	0.54	0.30	0.20
Home	0.24	0.17	0.12	0.09
Rele	-0.05	-0.18	-0.03	-0.12
Hap	0.47	-0.11	-0.31	-0.07
STA	-0.69	0.08	0.28	0.03
Fri	0.03	-0.06	0.09	-0.16
Soc ₁	0.03	0.002	0.31	0.003
Soc ₂	-0.03	0.04	0.31	0.44
Y ₂	0.02	-0.08	0.07	-0.26

ตารางที่ 67 (ต่อ)

ปัจจัย	Row		SDC	
	F_1	F_2	F_1	F_2
Y_3	0.01	0.04	0.03	0.19
ค่าคงที่	-1.19	-1.00		
Eigenvalue			1.07	0.27
Canonical R			0.72	0.46
χ^2			541.03*	132.66**

ตารางที่ 68 ประสิทธิภาพในการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชนภายหลังการคัดเลือก

ลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชน	ร้อยละของการทำนากกลุ่ม		
	A	B	C
A	(78.10)	11.90	10.00
B	10.40	(68.20)	21.40
C	11.10	24.40	(64.40)

ประสิทธิภาพในการจำแนกทั้งหมด ร้อยละ 70.51

จากตารางที่ 67 และ 68 แสดงว่าสมการที่ 1 สามารถอธิบายการผันแปรของตัวแปรอิสระหรือปัจจัยทางชีวสังคมและปัจจัยทางจิตวิทยา ที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์

คัดเลือกจากสถานภาพส่วนตัวครอบครัว และค่านิยมของเด็กและเยาวชน จำนวน 16 ตัวแปร ในการจำแนกลักษณะของกลุ่มเด็กและเยาวชนร้อยละ 107 และสมการที่ 2 อธิบายได้ร้อยละ 27 ซึ่งสามารถอธิบายได้สูง และมีค่าไม่แตกต่างจากการใช้ตัวแปรหรือปัจจัยทั้งหมดจำนวน 19 ตัวแปรในการทำนาย ดังจะเห็นจากค่าสัมประสิทธิ์คานอนนิตัลของสมการที่ 1 และสมการที่ 2 มีค่า 0.72 และ 0.46 ตามลำดับ และพียงขึ้นในการจำแนกลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชนจากตัวแปรที่คัดเลือกแล้วจำนวน 16 ตัวแปรสามารถจำแนกได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ปัจจัยหรือตัวแปรที่ส่งผลต่อการจำแนกลักษณะกลุ่มเยาวชนสูง ได้แก่ อายุ ความสุขในครอบครัว และการอบรมเลี้ยงดูทั้งสองรูปแบบ นอกจากนี้ยังพบว่าตัวแปรหรือปัจจัยทั้ง 16 ตัวแปรสามารถจำแนกประเภทลักษณะกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและไม่ได้ศึกษาในสถานศึกษาเด็กและเยาวชนที่เป็นปัญหาทางสังคมและศึกษาในสถานศึกษาเด็กและเยาวชนปกติได้ร้อยละ 78.10, 68.20 และ 64.40 ตามลำดับ และสามารถทำนายหรือพยากรณ์ได้ถูกต้องทั้งหมดร้อยละ 70.51 ซึ่งมีค่าร้อยละในการทำนายได้ใกล้เคียงกับการใช้ตัวแปรในการทำนายทั้งหมด 19 ตัวแปร